

Ércbányász

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Lenin vezetésével

A MECSEKI ÉRCBANYASZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XVIII. ÉVFOLYAM 21. SZÁM

ÁRA: 1,80 FORINT

1981. NOVEMBER 1.

Tanácskozott a bizalmi testület

Október 20-án személyi kérdésekben döntött a vállalati szakszervezeti bizalmi testület, melynek ülésén részt vett Orosz József, a BDSZ osztályvezetője és Szili József, az SZMT titkára.

A hatáskörileg illetékes szervek egyetértő javaslata alapján Orosz József terjesztette a testület elé a javaslatokat.

Bejelentette, hogy Molnár Dezső, a bizalmi testület eddigi elnöke — a sorra kerülő személyi változásokra való tekintettel — lemond funkciójáról.

Javasolta, hogy a bizalmi testület — titkos szavazással — válassza meg elnökének a titkári funkcióból nyugdíjaztatása miatt visszahívott Rácz Gyulát. Ugyancsak titkos szavazással válassza meg a testület Geisz Ferencet a vszb titkárának. Javasolta, hogy Simon Sándort a vszb tagsága alól — szintén nyugdíjba vonulása miatt — mentse fel, s egyben bejelentette, hogy a BDSZ Központi Vezetősége szervezési munkacsoportjában dolgozik majd, valamint, hogy Rácz Gyula továbbra is tagja marad szakmai szervezetünk elnökségének és a Szakszervezetek Megyei Tanácsa Titkárságának és Elnökségének.

A bizalmi testület a javaslatokat egyhangúlag elfogadta.

VENDÉGEINK VOLTAK

Október 5-én kétnapos látogatásra érkezett vállalatunkhoz az Oroszlányi Szénbányák Vállalat 27 biztonsági megbízottja és munkavédelmi felügyelője.

A program első napján Varga Mihály, vállalatunk biztonságtechnikai osztályának vezetője tartott tájékoztatást baleset-, egészségvédelmi, biztonságtechnikai helyzetünkről, majd dr. Kocsis Károly, a Kerületi Bányaműszaki Felügyelőség hivatalvezetője ismertette a vállalat és a KBF kapcsolatát, valamint Baranya megye bányászatait. Délután vendégeink rövid városnézés keretében belül megtekintették a Pécsi Bányászati Gyűjtemény Déryné utcai kiállítását, és Káptalan utcai föld alatti kőzet- és ásványgyűjteményét. Este baráti találkozón vettek részt a IV. sz. bányászati magyarherzeli pihenőtelepén.

A második napon a IV. sz. bányászati bányajáráson ismerkedtek a föld alatti technikával és technológiával, megtekintették a Szolgáltató üzem öntödéjét, fúrószárgyártó részlegét és a gépkocsijavító műhelyét.

Mátyás Elemér

Szervezettség, hozzáértés, hatékonyság

CSÚCSTELJESÍTMÉNY

Nap mint nap kapjuk az információkat egy-egy kimagasló teljesítményt elért csoportról. Néha idegenkedve fogadjuk a híryagot, mert nem tudjuk, hogy ki, vagy mi áll a teljesítmény mögött. A művezető, vagy a termelésirányító fogadta kegyeibe a munkabrigádöt, vagy a szocialista brigádöt, vagy a véletlen körülmények játszottak úgy közre, hogy a kimagasló eredmény majdnem független az azt elért csoporttól?

De ne legyünk ennyire rosszhiszeműek. Van példa bőven a valós teljesítményekből, a hatékony munkavégzésből, a jó szervezésből, a kimagasló szakmai hozzáértésből fakadó rendkívüli eredményekre is. Csak körül kell nézni. Íme egy példa:

Több mint egykilométeres gyaloglás után találom rá a II. sz. bányászaton 20. szintjén a 22-es csapat munkahelyére. Nem hallani semmi munkazajt a vágóról, csak egy bajszos ember szalad velem szembe nagy robajjal. Ahogy a vágóra érek a bajszos után kiáltanak, hogy nem kell kinyitni a levegős csapot. Várhat.

Szegecslyukfúrás szünetében találom Braun János csapatvezetőt. Mintha víz alól jött volna fel, olyan vizes az egész teste...

Csapásvágatot hajtanak, annak szegecsbiztosításához fúrják a lyukakat. Közben visszajön a bajszos Madarász József is. Braun Jánossal ketten alkotják az egyszakos vágathajtó csapatot. Velük beszélgetek arról, hogy mi szükséges egy ilyen kimagasló — egy hónapban — 108,7 cm/műszak teljesítmény eléréséhez.

— Nagy hajtás — mondja Braun Jancsi. — Nincs üres járatunk.

— Az az igazság — veszi át a szót Madarász Jóska — hogy a szeptemberi 50 métert nem tudtuk volna kihajtani, ha nem a Jancsival csináljuk, mert a hajtás nem elég.

— Azt akarja mondani, hogy én bitangul szervezem a munkát — mondja nevetve Jancsi.

De nem csak ez az egy hónap ilyen kimagasló teljesítményű. Januártól kilenc hónapos átlagban 78,6 cm/műszakos teljesítményt produkáltak. Február volt a leggyengébb, akkor csak 63,2 cm/műszak volt. A júliusi közelített legjobban a szeptemberi eredményhez a

kerek 100 cm/műszakkal. Félévig Tóth László volt a társa a csapatvezetőnek, de ő családi okokból leszámolt. Madarász Józseffel alig három hónapja dolgoznak együtt. Tizennégy kilót leadott ez idő alatt. Rákérdeztek, igaz-e?

— Az biztos, nem hízókúra Jancsival együtt dolgozni. Szeszelés sincs, mert úgy nem bírnám.

Valóban nem lehetne egyikőjükkel sem a kövér embereket reklámozni, s főleg a csapatvezetővel nem.

— Hogy jössz ki az új csapattal?

— Nagyon jól. Tudod, mindig kéz alá dolgozik. Látja mit kell csinálni, ez a fontos, hisz a kiszolgálók nem szaladgálnak körülöttnünk.

— Nem ismeretlen számomra ez a munka. Tizennyolc évem van bányánál, ebből tíz évet a IV. sz. bányászaton vágathajtásnál töltöttem — mondja Madarász József.

— És te mióta bányászokodsz?

— Több mint húsz éve. Itt az uránál tizenennyolc éve. Ebből néhány hónap volt fejtésen, a többi vágaton. Szeptemberben jól összejejt minden. Két vágáson dolgoztunk és így könnyebb volt szervezni a munkát. Az ellátásunk is jó volt — mondja a csapatvezető.

— Mit csináltok, ha nem kaptok üreset?

— Kirohanok egy kilométert a siklóig és ott ordítok a felügyeletnek, míg nem kapok. Mi a vágaton nem tudjuk úgy tárolni az anyagot, mint a fejtésiek a felülésben. A 80 cm/műszak fölötti teljesítményért már nagyon meg kell küzdeni.

— És megéri ez a nagy hajtás?

— Eddig megérte, 600—650 forint között volt a ki-

lenchónapos átlagunk. Ezért már megéri.

Sokan irigykedve nézték a szeptemberi pénzüket. Azoknak talán ezt a tempót is irigyelni kéne.

— Mennyi lesz az októberi méter?

— Kevesebb a szeptemberinél. Nem lehet bírni minden hónapban ezt a nagy hajtást — mondják majdnem egyszerre mind a ketten.

Látom rajtuk, hogy nagyon dolgoznának, elkészönnök nehogy az „Ércbányász”-ra fogják, ha kimarad a mai robbantásuk.

Kukai András



Új korszak kezdődött

A XX. század legjelentősebb eseményét, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 64. évfordulóját ünnepeljük. 1917 őszén új korszak kezdődött az emberiség történelmében. A világon először létrejött munkás-paraszt hatalom megbontotta az imperializmus egyeduralmát. Az orosz munkásosztály — a Lenin vezette bolsevik párttal az élen — győzelemre vitte a forradalom vörös zászlaját. Ez a győzelem lendületet és bátortást adott a többi elnyomás alatt élő népek nemzeti felszabadítási harcához.

A fiatal szovjet államnak az első pillanattól kezdve szembe kellett néznie az imperializmus nyílt intervenciójával és a belső ellenforradalmi erőkkel. Az orosz munkásosztály, szövetségben a dolgozó néppel, a bolsevik párt vezetésével megvédte a forradalmi vívmányokat és felépítette a szocializmust. A Szovjetunió ellenfelei nem tudtak beletnyugodni abba, hogy a világ egyhatodan olyan társadalom épül, ahol a proletariátus kezében van a hatalom.

A második világháborúban az imperialista erők összefogtak a Szovjetunió teljes megsemmisítése érdekében, de ez a tervük nem sikerült. A szovjet nép nagy áldozatok árán megvédte hazája szabadságát és függetlenségét. Az a körülmény, hogy a Szovjetunió döntő mértékben járult hozzá a fasizmus legyőzéséhez, világszerte vonzóvá tette a szocializmus eszméit. A szocializmus kilepelt egy ország határai közül, világszerré vált.

Az elmúlt években a szocialista országok népei nagy sikereket értek el a szocialista társadalom építése során. Fejlődött és erősödött a szocialista közösség országainak kapcsolata minden területen.

A Szovjetunió internacionalista politikájához híven a legnagyobb áldozatot vállalja a nemzetközi enyhülés és a világbéke megőrzése érdekében és önzetlenül támogatja világszerte a forradalmi erőket.

A szocialista országok külpolitikai tevékenységében kiemelt helyet foglal el az európai béke és biztonság megszilárdításában. A jövőben is arra törekednek, hogy minden haladó erővel együttműködve megakadályozzák a fegyverkezési hajszát továbbfokozását, és minden olyan törekvést, ami veszélyezteteti a világbékét.

A jelenlegi nemzetközi helyzetben — amikor ismét előtérbe került az imperialisták hidegháborús politikája és megpróbálják a hatalmi erőegyensúlyt a maguk javára fordítani — nagy szükség van a szocialista közösség országainak arra, hogy aktív békepolitikát folytatssanak és még szorosabban fűzzék kapcsolatukat a békeszerető erőkkel. A szocializmusért, a függetlenségért, a társadalmi haladásért küzdő erők számára mindig példaképül szolgál a Nagy Októberi Szocialista Forradalom, a lenini eszmék és a szovjet nép kitartó ereje.

A magyar nép számára fontos elvi kérdés volt és marad a Szovjetunióhoz fűződő viszony. Pártunk XII. kongresszusa által meghatározott politikai irányvonal alapján tovább erősítjük barátságunkat a Szovjetunióval és a szocialista közösség többi országával. Ez alapvető nemzeti érdekünk. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom alkalmából köszöntjük a szovjet népet és kommunista pártját. További sikereket kívánunk a kommunizmus építésében és a világbéke megvédésében kifejtett munkájukhoz.

Honti Lajos

A pártirányításról

Az MSZMP MÉV Végrehajtó Bizottsága a közel-múltban foglalkozott a Központ pártvezetőségének irányító, ellenőrző, segítő szerepével.

— *Hogyan kapcsolódik a vállalat gazdaságpolitikai munkájához a Központ pártvezetőségének a tevékenysége?* — Erről tájékoztatott bennünket Szabó Sándor, a Központ pártvezetőségének titkára.

— A Központ, amellett, hogy önálló gazdasági egység, különösen fontos szerepet játszik az egész vállalat tevékenységében. Éppen ezért az itt működő pártvezetőségének sajátos irányító, ellenőrző, segítő feladat jut. A pártvezetőség kötelessége, hogy a gazdaságpolitikai feladatok megvalósításának érdekében segítse a vállalatot — tervtörvényben foglalt — célkitűzéseinek realizálását.

— *Mik azok a gazdaságpolitikai feladatok, amelyekben a pártvezetőség érdemi munkát végez?*

— A gazdaságpolitikai célokat azelőtt cselekvési programokban, idén először éves munkatervben határoztuk meg. Ezen keresztül a pártvezetőség kommunikatív feladatát hat fő kérdésre irányítjuk. Az első a műszaki fejlesztés. Ezen belül a technológiai változások és az élőkommunikáció megvalósítása a legfontosabb szempont. Az anyag- és energiatakarékosság mellett gazdasági feladataink fontos része az üzem- és munkaszervezés javítása. A felsoroltak mellett az V. sz. bányászati beruházási munkálatai és az ÉDÜ rekonstrukciója az amit különös hangsúllyal kezelünk.

— *Hogyan néz ki mindez a gyakorlatban?*

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: **Kablár János**
Szerkesztő: **Ragoncsa János**
Szerkesztőség: 7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-243, 7-147
Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: **Braun Károly**
Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető: **Sperczel János**
Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre
43,20 Ft
Előfizethető a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

— A területünkön funkcionáló osztályok, munkáját folyamatosan figyelemmel kísérjük. A hatáskörünkbe tartozó osztályvezetők beszámoltatása során — a tervek ismertetésén — képet kapunk a munkák valódi állapotáról és e mellett tudomást szerzünk azokról a zavaró tényezőkről, amelyek esetenként gátolják a hatékony munkavégzést. Akkor, amikor a területünkön funkcionáló osztályok tevékenységét ellenőrizzük és vizsgáljuk, természetesen nem rekedünk meg a hivatali problémáknál. Pártvezetőségünk munkája csak akkor lehet hasznos, ha nem szakadunk el az üzemektől.

— *Milyen célkitűzéseket vall magáénak a Központ pártvezetősége a társadalmi élet területén?*

— Először is a vezetők felelősségéről szólnék. Minden vezető kötelessége, hogy ne csak szakmai tevékenységével, hanem példamutató politikai magatartásával is maguk mögé sorakoztassák az általuk irányított dolgozókat.

— A másik nagyon fontos dolog a munkahelyi demokrácia kérdése. A közös bölcsességre építve — az egész vállalat érdekében — fejlesztenünk kell a munkahelyi demokráciát. Úgy érzem kevesebb formális elemre van szükség. Ha kevesebb is a fórum, de ezek valóban tartalmasak, színvonalasak legyenek.

— *A Központ pártvezetése hogyan foglalt állást káderpolitikai kérdésekben?*

— Úgy vélem, mindenki előtt világos, mennyire felelősségteljes dolog személynél kérdésekben állást foglalni, valakit szakmailag, politikailag, emberileg elbírálni. Ez különösen alapos munkát igényel. És itt szeretném hangsúlyozni a minősítői munka fontosságát. A vezetői utánpótlás kiválasztása terén a legfőbb követelmény, hogy az szakmailag, politikailag megalapozott legyen. A korrekt, alapos, átgondolt minősítés nemcsak a vállalat, de a minősített érdeke is. A megfelelő minősítés a pártfelelős megszilárdítása érdekében is lényeges.

— *A tömegszervezeti munka terén mi a pártvezetőség legfontosabb feladata?*

— Célunk, hogy a tömegszervezetek tagjait közösségi gondolkodásra és közösségi magatartásra neveljük, hogy csak a legfontosabbat említsük, — a szakszervezeti- és KISZ-csoportok lehetnek a közéletiségre nevelés legjobb iskolái.

— Összegezve: ha az itt elmondottak — és el nem mondottak — megvalósulnak, akkor eleget tettünk a magunk területén a párt elvárásainak, de azzal a tudattal, hogy a pártmunkában nincs olyan jó munka, amelynél ne lehetne jobbát csinálni — mondta végzetül Szabó Sándor.

Nógrádi Gábor

Érdemes volt megnézni



Kiállítás a cseh iparművészet történetéből

Harmadik alkalommal rendezett Pécsen kiállítást a Prágai Nemzeti Műszaki Múzeum. Ezúttal a cseh művészeti öntvényeket mutatták be az Ifjúsági Házban október 12. és 30. között.

A kiállítást Kovács László, vállalatunk gépészeti főosztályának vezetője nyitotta meg, aki a Pécsi Bányászati Gyűjtemény és a Gépipari Tudományos Egyesület Baranya megyei szervezetének öntödei szakosztálya nevében köszöntötte a vendégeket.

A Prágai Nemzeti Műszaki Múzeum kiállítása, amely már Európa több fővárosát is bejárta, híven mutatja a

cseh öntöttvas-művesség fejlődését és művészeti színvonalát. Az öntvénygyártás sok évszázados története során nemcsak a szerszámok, gyártási módszerek, a felhasznált anyagok változtak, de változott maga a termék és az előállító szakember is. Az öntéssel foglalkozó ember fejlődésének legszembetűnőbb bizonyítéka, hogy megteremtí a művészet szintjére emelkedő öntömesterség tudományos alapjait.

A kiállításon végigkísérhettük a cseh-morva öntöttvas-művesség fejlődését XV.—XVI. századi kialakulásától.

A kezdeti fellendülést a

30 éves háború visszavetette ugyan, de a XVII. században az öntészet fellendült mutat. Ekkor és a következő században készült konyhai és patika-mozsarak, üstök és ostyasütők művészi kivitelű domborműves díszítésekkel.

Megcsodálhattuk a XIX. században, Komarovban gyártott díszes háztartási eszközöket és a környező üzemekben készült művészi öntvényeket, karkötőket, nyakláncokat, keretes reliefeket.

A „Művészi cseh vasöntvények” című kiállítás tárgyai konkrét bizonyítékát szolgáltatják a művészi alkotás és a fejlett öntéstechnológia közötti kapcsolatnak.

Jól sikerült magyar-szovjet baráti találkozó

Több ezerkilométeres távolságból — Bajkálón túlról — jött Pécsre az a 35 főből és főként a szocialista munkaverseny győzteséből álló szovjet turistacsoport, amelyet szeptember 16-án vendégül láttak a Kutató-mélyfúró üzem dolgozói.

A találkozó első fészült percei hamar feloldódtak, amihez hozzásegített a helyszín is — a szépséges Aranyhegy egyik pincéje.

Dr. Kósa László üzemi párttitkár üdvözlő szavai után Tirkála Ferenc üzemvezető rövid ismertetést tartott vállalatunk, illetve üzemünk munkájáról. Ezt követően a szerény ajándékok kölcsönös cseréje után már folyt is a társalgás, amelyben segítségül voltak üzemünk oroszul tudó dolgozói és a Tanárképző Főiskoláról meghívott néhány

végzős orosz szakos diáklány.

A hangulatos est tetőpontja volt a Baráth László és Dékány László „szakmai” és gyakorlati segítségével főzött, finom illatot árasztó igazi magyar pincepörkölt és az eredeti orosz recept szerint elkészített káposztasaláta tálalása. A zenét szolgáltató kéttagú — Egyed Imre és Szommer Zoltán — üzemi „zenekar” pedig nem engedte betartani a tervezett 22 órás zárás időpontját. A kifogyhatatlanul sok szovjet-orosz és magyar dal ismerete bámulatba ejtette nemcsak a szovjeteket, de a magyarokat is. A közös ének és tánc nem akart véget érni.

Jól esik gondolni arra, hogy ez a párórás barátkozás nemcsak egymás megismerésének örömét, de a

szovjet-magyar barátság erősödését is szolgálta.

Nagy Larisza

Újítási ankét a II. sz. bányüzemben

A II. sz. bányüzem 18. szintjén az üzemi kísérleti csoport előkészítésében tapasztalatsere jött létre a bányüzemek részvételével. Bemutatásra került az üzembe beadott újítások egy része. A Központ munkatársa, Dávid József adott felvilágosítást, hogy tulajdonképpen miről is volt szó ezen a megbeszélésen és bemutatáson.

— A beadott újításokat az eddigi gyakorlat szerint elfogadás után az újító üzem hasznosította. Ezt elküldték a többi üzemeknek is bevezetésre. Nem mindig volt sikere a másik üzemnél, sokszor idegenkedtek tőle és erőszaknak vették, ha ragaszkodott a Központ a bevezetéshez. Legtöbbször nem érte el a célját az újítás. Most olyan újdonsággal próbálkoztunk, hogy meghívtuk az

Felzárkózni a legjobbakhoz

Hol vagyunk, és hogyan tovább?

Október 6-án Veszprémben ülték össze a dunántúli vállalatok gazdasági és politikai vezetői, hogy értekezzenek a magyar vállalatok nemzetközi összehasonlíthatóságáról, a termelékenység fokozásáról, az élvonalba való felzárkózás lehetőségeiről.

Az értekezés fontosságát jellemezte Méhes Lajos ipari miniszter üzenete, valamint dr. Juhász Adám államtitkár bevezetője. Hangsúlyozták: a magyar ipari vállalatok nagy része még nem képes „az NB I-ben játszani, de van megyei bajnokság is”. Látni kell, hol vagyunk a nemzetközi mezőnyben, és mit kell tenni a mielőbbi felzárkózás érdekében.

— A korreferátumok, a hozzászólások olyan következtetésekre utaltak, hogy a fejlett nyugati országok hasonló típusú vállalataihoz viszonyítva a hazai termelékenység 20—40 százalékkal marad el. Ennek oka elsősorban az a sok egyéb és melléktevékenység, amelyek létszáma a főterméket terhel. Nincs megfelelő háttérparkunk, az apró alkatrészek gyártásán túlmenően is számos olyan tevékenységgel kell foglalkozni, amely a fejlett országok iparvállalatainál nem létezik. Oriásiak a készleteink, mert a megbízhatatlan szállítások, az anyag- és alkatrész utánpótlás hiányosságai miatt minden vállalat gyűjt pénzhez, lehetőségeihez képest.

Az értekezlet számos hasznos javaslatot adott, többek között a fejlett országok ipari vállalataival való kooperációra, az úgynevezett termelékenységi társulásokra, a munka- és üzemszervezés kiemelkedő jelentőségére vonatkozóan.

— Ez évtől kezdve pedig minden ipari vállalat köteles önmagát „nemzetközi tükörben” is vizsgálni és ennek a vizsgálatnak az eredményét a minisztériumnak jelenteni. (Vállalatunk esetében valószínűleg a francia és a csehszlovák uránbányászattal történik majd az összehasonlítás.)

A nemzetközi élvonalhoz történő felzárkózás közös gazdasági és politikai cselekvést igényel, azaz az elmúlt időkhöz hasonlóan a gazdasági és politikai vezetés vállalva irányítsa és hajtsa végre a piaci gazdálkodás által megkövetelt munkát.

Erdi Krausz Gábor

Fazekas Imre

Az M-2-estorony brigádjáról

— Fárastzó az éjszakai műszak — mondja *Ujhelyi János* brigádvezető — különösen ha hideg van. Most még tűrhető a hőmérséklet, de lábmelegítőre már szükség van. Fárastzó azért is, mert emberhiányunk van a tornyoknál. Egy műszakban három embernek kellene dolgoznia, de ahogyan ma éjjel mi is ketten voltunk *Kohajda Laci*val, hasonló lehetett a helyzet máshol is.

— Túl az éjszakán, fáradtnak érzi magát, vagy könnyen megszokható a tizenkét órás munka?

— Mindent meg lehet szokni, meg hát ilyen emberek kellenének utánpótlásul a tornyokhoz, mint a Laci. Ízig-vérig fűrés, pedig asztalos a tanult mestersége. Könnyen megy vele a munka, gyorsan telik az idő.

— Gondolom, aki a fűrés szakmát választja, szereti is?

— Szeretem a szabad életet, s biztos minden fűrés így érez. A friss levegőt, az erdőt, a madarakat, ami mellett sokszor eltörlődök, hogy a munka nehéz, piszkos és olajos.

— Társaimban nagyon jó szakembereket és embereket ismertem meg. Régi fűrészek, sőt *Novák István* és *Fehér Jenő* nem is itt kezdett, mint a többiek. Ők 1957-ben az olajosoktól jöttek át.

— Kik alkotják az M-2-es brigádot, és elismerve, hogy jó szakemberek, még mit mondana róluk?

— Tizenkét főből állna a brigád, ha ki lenne a létszám. Hányan is vagyunk? Várjon csak, *Csicsely János*, *Novák István*, *Fehér Jenő* és jómagam vagyunk mesterek. Szakmunkások: *Kohajda Laci*, *Ignác István*, *Tarjáni László* és *Kovács János*, akinek fűrészmesteri képesítése is van, s ő az úgynevezett váltómester, akit más tornyokhoz is elvihetnek adott esetben. *Teszák Laci* egy éve van nálunk, *Novák István* mellett dolgozik, aki híres arról, hogy szereti a fiatalokat, s jó tanítómester. Ha rajta múlik, hiszem, hogy a még segédmunkás *Laci*-ből hamarosan szakmunkás lesz.

— Tarjáni Laci jó képesű fiatal, ő az egyik utánpótlásunk. Nagykanizsára az olajipari iskolába jár, s gondolom a későbbiekben a főfűrészmesterség is viheti.

— Túl azon, hogy nem teljes a létszám, mi tartja össze a brigádot?

— A munka. Igaz nem szeretem azt a szót, hogy rekord, csak a sportban viselem el, de bizonyításul,



Csicsely János fűrészmester és Ignác István fűrészmunkás félautomata szállítószékek beépítését végezték.

Egyed Imre felvétele

hogy jó kollektíva a miénk, most mégis kettőt említenék.

— Augusztus hónapban 780 métert fűrtünk, s egyszer egy — 12 óras — műszakban 76 méter 80 centimétert. Ezek a belterületi tornyok között rekordnak számítanak. Igaz, ehhez olyan körülmények is kellettek, gyémánttal ezt nem lehetett volna megfűrni, azzal csak a permben fűrünk, műszakonként 6–7 métereket. A kiugró eredményeket görgős vésővel értük el.

— Önmagáról mit mondana, miként került a toronyhoz és a vállalathoz?

— Két éve vagyok vezető mester a toronynál, s azóta a brigád vezetője is. Előtte az M-3-on dolgoztam Recsken, úgy hét-nyolc évet. Amúgy 1955-ben kerültem a vállalathoz. Hol van már az az idő? Szép volt a kezdet, pedig segédmunkásként KAM 500-as és MZ 500-as fűrészek mellett dolgoztam. Falásos tornyok, ékszíjmeghajtásos, héblikaros berendezések voltak ezek. Szentlőrincről hónapokon keresztül kerékpárral jártam be dolgozni. A későbbiekben elvégezve a fűrészmesteri tanfolyamot, *Farkas Pista* bácsi mellé kerültem beosztott fűrészmesterek. Sokat tanultam tőle, a szakmát szinte teljesen.

— Mit mondhatnék még? Talán azt, hogy a szabómentességét hagytam ott a szabad fűrészetért. Az is igaz, hogy a nagyobb kereset is csábított, de sajnos az is, hogy hamarosan itt a nyugdíj. Előre érzem, milyen nehéz lesz megválni a kollektívától. Szeretnék majd tovább dolgozni, talán mód lesz arra, hogy kijebb toljam a nyugdíjazásomat — mondja felcsillanó, bizakodó tekintettel a fűrészmester.

Veress Tamás

Hónapról hónapra bizonyítanak

Az 52-es csapat a legjobbak között

A kasból kilépve üres csillék hosszú sora fogad a II. sz. bányauzem 19. szintjén. *Bartos István*, az 1-es körlet vezetője a mozdonyvezetőtől érdeklődik:

— Vittek már be üreset a csapatokra?

— Igen, még van mibe tölteniük, de rettenetes rosszul van megoldva azzal a három csapattal.

— Nem baj, holnap már nem lesz ilyen gondjuk. Az 54-es elköltözik, az 52-es meg a másik vágaton fog tölteni — mondja a körletvezető, majd magyarázólag felém fordul.

— A három csapat munkahelye néhány méterre van egymástól és valóságos művészet bejátszani néhány üreset az 52-esre, ha a másik kettő éppen tölt.

Rövid gyaloglás után fenntartókkal találkozunk. Kicsit odébb a vágaton a fejük fölött kopácsolás hallatszik.

— Ide fog az 52-es lyukasztani — mutat a fejük fölé a kísérom. — Egy töltyükat alakítanak ki a délutánosok. Holnap pedig már ebből a vágatból szállíthatnak.

Néhány méterrel odébb bekanyarodunk abba a vágatba, ahol az 52-es is dolgozik. Kis falétra kapaszkodunk fel a „surrantóra”. Az enyhe emelkedésű guri-tóban haladunk tovább. A



Szilágyi György és Farsang Lajos biztosítási munka közben. Kiss László felvétele

csapat tagjai a vājvégenserevénykednek. A hidraulikával a főtének feszített kapni alá helyezik be a baloldali támat. Amíg a körletvezető *Szilágyi György* szakvezetővel a további teendőkről beszél, a csapat két másik tagját faggatom. Kiderül, hogy fivérek. *Elekes István* az idősebb, már hét éve itt dolgozik, öccse, *János* nemrég került a csapatba. Mindketten bejárók. *István* *Bonyhádon* lakik, öccse *Tevelen* él, innen autóval jár be a községbe, ahonnan buszjárat van *Bakonnyára*.

— Elég sokat elvesz az utazás, de már megszoktuk — mondja *Elekes István*. Két éve már, hogy így együtt dolgozunk, akkor jött a *Szilágyi Gyuri* is hozzánk *Halimbáról*. Jól összeszoktunk, az idén nem is volt rossz hónapunk.

— A csapat rendszeresen 100 százalék fölött teljesít — kapcsolódik a beszélgetésbe *Bartos István*. — Többször voltak már az idén

130 százalék közelében. A bányász napi munkaverseny szakaszban a fejtési csapatok között üzemi szinten a harmadikok, az ifjúsági szocialista brigádok versenyében elsők voltak.

— Most már talán ezen a munkahelyen is megtudunk indulni — magyarázza a csapatvezető. — A délutános szak megcsinálja a töltyükat, beszereljük a nagy szkréperet, és akkor a szállítással már nem lesznek problémáink. Innen a vājvégéről eddig 22 csillék húztunk ki, de ha a maradékot is összekaparjuk, lesz az 25 is.

A csapatról távozóban — amikor azt kértem hány szoros aranykoszorús brigád ez — kicsit keserűen mondja a körletvezető.

— Sajnos csak idén érhetik el ezt a címet. Néhány évvel ezelőtt nem nevezett a csapat a brigádmozgá-lomba, most aztán újra kellett mászniuk a „szamárlétrát”.

Nógrádi Gábor

Négy és félnapos munkahét

Amikor a vállalati, vagy az üzemi terv teljesítése körül szóba, sokan egy kézle-gyintéssel intézik el. „Meg-volt tavaly is, meglesz most is” — mondják. Bányauze-meinknél — a falázókban — folyamatosan figyelem-mel kísérhetjük hogyan is állunk a fémkilóval, a ton-nával, a méterekkel. Az már szinte hagyomány, hogy az év elején nincsen gond a tervvel. Összel viszont már nem ilyen rózsás a helyzet. Visszaesünk a termelésben, ami nem is csoda, hiszen a legtöbb ember azért nyaralni is jár és nemcsak táppénz vagy bumli számít kiesett műszaknak, hanem a szabadság is. A kiesett műszakok és ezen belül a szabadságolások mennyire befolyásolják a tervteljesítést? Erről beszélgettünk *Pető Ernő*vel, a III. sz. bányauzem főbányamesterével.

— Elég nagy mértékben — magyarázza a főbányamester, miközben a havi és napi kimutatásokat néze-getjük. — Az éves tervek készítésénél az egyetlen elő-re pontosan meghatározható adat, hogy hány kiesett

műszak ered majd szabad-ságolásból. Az természetes, hogy a legtöbben akkor mennek szabadságra, amikor jó idő van. Nyári idő-szakban így aztán csökken a termelés. Év elején voltak problémáink, de jelen-leg nincsen létszámhiá-nyunk. Ennek ellenére például a legfontosabb ter-melési mutatónk, a fémkilót vizsgálva félfévkor 104 százalékra álltunk, szeptem-berre pedig már éppen hogy nem volt lemaradásunk. Ez a visszaesés senkit nem le-pett meg, számítottunk rá. A szabadságolásokkal, ille-tve a kiesett műszakokkal más a probléma.

— Éspedig?

— A pénteki napokkal van baj. Például itt van augusztus 14. a leállás elő-tti nap. Minden negyedik ember szabadságon volt. Mondjuk ez érthető, de a többi pénteki napokon is jelentősen emelkedik a kiesett műszakok száma. Ilyenkor aztán sok gondunk van a telepítéssel, mert kényszerűségről nem az összeszokott emberek ke-

rülnek egy helyre. Keve-sebb a robbantás, kevesebb a csille és fele akkora a ter-melés, mint a többi napokon. Amíg jó idő van, ad-dig nagyon sokan megtold-ják a szombat—vasárnapot egy péntekkel.

— De a szabadság egy-szer elfogy.

— Igen, de ilyenkor még több lesz a táppénzes. A legtöbb dolgozónk azért nem nyúl ilyen eszközökhoz, de néhányan viszont vannak, akiknél már félfévre elfogy a szabadságuk és hadd ne folytassam.

— Ezeken a pénteki na-pokon nem lehet nemet mondani ha szabadságot kérnek?

— Általában olyan indok-kal jönnek, hogy kénytele-nek vagyunk elengedni őket. Tehát ez a helyzet a sza-badságokkal. Elgondolkoz-tató, hogy amikor országo-san bevezetik a szabad szombatot, akkor nálunk rügyfakadástól lombohullá-sig már négy és félnapo-sak a hetek, pontosabban a termelési eredmények.

N. G.

Gondolatok

A Munkásakadémia rang-ja az elmúlt két évben je-lentősen megnövekedett. Ez lemérhető úgy is, hogy az előző évekhez képest lénye-gesen nagyobb a látogatott-ság, a fizikai dolgozók mel-lelt, jelentős számban vesz részt az akadémián az ér-telmiség is. De mérhető úgy is, hogy jobb „músortpoliti-kával”, színvonalasabb elő-adásokkal vonzza az érdeklődőket a munkásakadémia.

Az év eddigi hat témájá-ban tartott előadás látoga-tottsági mérlege kedvezőnek mondható, kivéve az októ-berre meghirdetett „Bemu-tatkozunk”, a pécsi Nemze-ti Színház Kamaraszínháza a Ságváriban című prog-ram.

Nyolc színművész s a színház három vezető sze-mélyisége jött el, hogy ta-lálkozzon a vállalat dolgo-zóival. Találkoztak is ki-lencsel. A művészek e nap-ra készültek, énekeltek, je-leneteket adtak volna elő. A produkció azonban más-képpen sikerült, mivel több volt az előadó, mint a hall-gató. Így az október elsejei Munkásakadémia csendben elmaradt.

Ez volt az, ami a műve-lődési ház vezetőségét „tö-p-rengésre” készítette. Arra, hogy az eddigi gyakorlat alapján az általuk javasolt éves akadémiai program üzemi jóváhagyással to-vábbra is járható út-e? Vagy szélesebb társadalmi érdeklődésre támaszkodjon az éves program, azaz ne a ház javasoljon, hanem az akadémia részvevői. Ugyanis megkérdőjelezhető, hogy kell-e éves program, s azt az üzemek az év ele-jén mennyire komolyan fo-gadják el. Mert ezt az ok-tóberi programot is elfogad-ták, jöllehet négy-öt tartal-ék programból választhat-tak volna. Nem tették.

Sokan elintézték azzal, na és, nem dönt össze a világ. Jó, jó de csupán a Színház és a Művelődési Ház közöt-ti jó kapcsolat teszi lehető-vé, hogy úgymond baráti „négy szemkört” elnézést kérjen a ház vezetősége. Ennyit tehet.

De kétlem, hogy ugyan-így elintéződhette a decem-beri munkásakadémia „Paks 1981. Fények és ár-nyak az energiakohó kör-nyékén” előadás, ha mond-juk megjelenne az építke-zés kormánybiztosa és sen-ki, vagy csupán egy-két ér-deklődőt találna. Ugyancsak több lenne mint kellemet-len, ha a jövő évi program-tervezetben szereplő orszá-gos hírű tudós a dolgozók kedvéért idejönne, s aztán gyönyörködhetne a műve-lődési ház foghíjas székso-raiban. Szép látvány szó se róla, de szörnyű is egyben, s nem tudom, hogy a műve-lődési ház vezetősége szé-gyenében mit tenne?

V. T.

Segítsük őket!

A közúti forgalom növekvő üteme tulajdonképpen valamennyiunktől megköveteli, hogy mind nagyobb gondot fordítsunk az idős emberek közlekedésének biztonságára. Tennünk kell ezt azért is, mert a közlekedési balesetek előfordulása körében egyre több a gyalogosok által okozott baleset, s ezek között számottevő az idős korú sérültek száma. Mindezek figyelembevételével a megyei Közlekedésbiztonsági Tanács ez évben is megrendezte október 19–25-e közötti időben az „Idős emberek hete a közlekedésben” propagandaakciót.

A KBT propagandaanyagot, előadokat, dia- és mozgófilmet bocsátott mindazok rendelkezésére, akik igényüket jelezték. Szükségesnek tartották, hogy a művelődési házak, klubok, idősök otthonai és napközijei — e héten — felvilágosítsák, a veszélyhelyzetre felhívó propagandát fejtsenek ki.

Mérleg még nincs, bár igaz, itt nem a szám szerinti statisztika a fontos. Az, hogy ennyi és ennyi idős ember vett részt az ilyen előadásokon, s filmvetítéseken. Jó és helyénvaló, hogy az idős emberek védelmében, az idősök érdekében propagandát fejtsünk ki. Egy héten, de az év többi ötvenkét hetében viszont mit teszünk? Segítjük őket a rohanó mindennapok közötti forgalmában, úgy ahogy kellene? Átkísérjük a télovázó néniket az út túloldalára, vagy úgy teszünk, mint aki nagyon siet, s elrohanunk mellettük? Nyújtjuk-e kezünket nekik biztos támaszul az autóbuszoknál, a le- és felszállásnál? A sok kérdőjel között az is ott van, hogy ha mindannyian figyelmeesebbek, emberségesebbek lennénk, kérdéses, lenne-e számottevő az idős korú sérültek száma a rideg baleseti statisztikában. A volánál ülők is erre gondoljanak.

Minden nemes kezdeményezés — még ha évek óta hagyomány is — csupán propagandaakciói marad, ha a közösség nem segíti legjobb tudásával. Jó lenne hinni, egyszer az akcióra nem lesz már szükség, mert úgy fogunk élni, hogy nem kell a figyelmeztető. Magunktól is el kellene jutni oda, hogy a nap bármely percében segítsük az arra rászorulókat. Legyen az idős vagy fiatal. Kezdjük el újra a legelején, mondjuk ott, hogy az idősebbeknek ezentúl ha utazunk, átadjuk ülőhelyünket. Tegyük ezt olyan természetességgel, mint ahogy megváltjuk jegyünket az autóbuszban. Mert azt, igaz, nem felejtjük el senki sem!

V. T.

Október 31.

Világtakarékossági nap

A világ takarékpénztárainak képviselői 1924-es milánói értekezletükön pontos helyzefelmérési képességükről tettek tanúságot, amikor elhatározták: minden esztendő októberének utolsó munkanapját ünneppé nyilvánítják, a takarékos emberek ünnepévé. Sok minden történt azóta a világban, pusztító háborúk dúltak, gigantikus építkezések valósultak meg, de ez nem változott. A családjuk jövőjéről gondoskodni akaró emberek ünnepe kiállta az évtizedek megannyi kemény próbáját.

Magyarországon is nagy hagyományai vannak a takarékoságnak. Csaknem másfél évszázada már annak, hogy megalakult az Első Hazai Takarékpénztár, s ezt a szó szoros értelmében szinte gombamódrá követték a többiek. A takarékpénztárak mindig a kisemberek, a beosztóan élők bankjai voltak, s erről a megbízható alapról nőtt fel, ebből fejlődött ki a mai erős Országos Takarékpénztár.

A takarékpénztár a maga sajátos helyzetével természetesen elsősorban a pénztakarékosságra buzdít. Eszközei: az újabb és újabb betételhelyezési formák kihasználása, a már megszokott folyamatos korszerűsítése. Jelenleg az ifjúsági takarékbetét, takaréklevél és a tartósan lekötött betétek a legnépszerűbbek, de felzárkózásban van melléjük az átutalási betétszámla is, amely a mindennapi élet sok-sok apró bosszúságaitól óvja meg sikeresen tulajdonosait. A takarékcsekke, ez az ideji újdonságunk, még csak első hónapjait éli, de

terveink szerint 1982-ben már az egész országban megteremtjük kiváltásának a lehetőségét, s ahogy többen és többen megismerik, úgy épül be majd lassanként életünkbe.

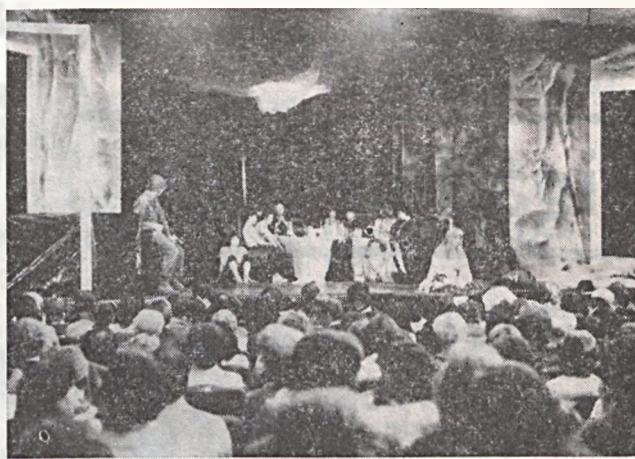
Való igaz, hogy a Takarékpénztár a pénztakarékosságban érdekelt elsődlegesen, de ez távolról sem jelent kizárólagosságot. A bank teljeskörűen értelmezi és vállalja a takarékoság eszméjét, mint a gazdasági hatékonyság egyik fontos és talán a legfontosabb alkotóelemét. Aki takarékosan él, irányítja családjának költségvetését, annak ez a gondolkodásmód a szó szoros értelmében a vérévé válik, s ugyanolyan körültekintően fog bánni munkahelyén a rábízott gépekkel, szerszámokkal, nyersanyaggal, vagy éppen a munkaidővel is, mint otthon a havi fizetésével.

A takarékoságnak ez a szélesebb körű értelmezése az, amire minden eszközzel törekedni kell. Hazánk jelenlegi gazdasági helyzete

parancsoló szükségszerűségként követeli meg a hatékonyság erősítését, s ez elképzelhetetlen takarékoság nélkül. Ez az összefüggés ma már közsímet, s ezért van az, hogy a takarékosági hónap, a takarékosági világnap eszméjét magukénak vallják, és hathatósan támogatják a szakszervezetek, a tanácsok, a KISZ, a Hazafias Népfront és a Posta. A vezéreszme mindig és mindenkinél a körültekintő gazdálkodás, a beosztó, a lehetőségeinknek megfelelő életmód. S ez a takarékosági eszme kulcskérdése: nem kuporgató embereket akarunk, akik rettegnek a jövőtől, és ezért minden mai örömet megvonnak maguktól, hanem olyan kiegyensúlyozott körülmények között élő emberek, akik élvezik a rendelkezésre álló anyagi javakat, de úgy, hogy gondolnak a jövőjükre is, és céltudatosan, megfelelően megalapozzák azt.

Az idei október is a takarékosági megemlékezés jegyében telt el. Az ország minden pontján rétegtalálkozókra, megbeszélésekre került sor, s ezek vizsztatérő mottója a takarékoság volt. A takarékoság, amely egyéni és közösségi céljaink családi és népgazdasági terveink megvalósulásának szilárd alapja, egyik biztos záloga.

(OTP)



Gyerekek és katonák

— Tudod kivel álmodtam? Egy fehér pulóveres fiúval. Azt álmodtam, hogy elment a háborúba.

— Az nem jó, ha a háborúba megy. De ne gondoljunk erre. Nem szeretném ha háború lenne. Félnék!

Kislányaimtól származó gondolatváltás jutott először eszembe Pilinszky János: Gyerekek és katonák című drámájának bemutatása után. Természetes ember érzi a félelem, amit megfogalmazott a kisebbik lányom a háborúval kapcsolatban, pedig neki még nem volt háborús életélménye.

Pilinszky drámája — mely nem a szó klasszikus értelmében dráma, hanem a színpadképek és a közönség közötti feszültség drámai villanásai — annak a háborús nemzedéknek az emléképeit idézi, akik „nézték, amit nézni kell és viselték amit viselni nem lehet”.

A Pécsi Nemzeti Színház, a MÉV és a PTF Nyitott Színpada bátor kezdeményezése volt Pilinszky drámájának színpadi bemutatása. Ugyanis a 20. század — hagyományok nélküli — új drámaírói munkásságának bemutatására vállalkoztak. E nehéz kezdeményezés végül is sikerrel járt.

Ha nem más, már az is siker, hogy a közönség másfél órát töltött Pilinszky tömör gondolatosságú világában. Azt írta egy helyütt, hogy „úgy szeretnék írni, mintha tulajdonképpen hallgatnék”. Ez a tulajdonképpeni hallgatás a tiszta, sallangmentes rendkívül tömör gondolatközlést jelenti. Na de ennél többet adott az előadás.

A függöny akkor gördült fel, amikor kinyitlak a színházterem ajtóit és a közönség belépett a nézőtérre. Ettől kezdve három részben, szinte cselekmény nélkül, de cselekményt hordozó — művészien megkomponált — képek vagy állóképek sokaságával a hábo-

rús nemzedékhez tartozó néző újból átélte a „közös élményt” a háborúról, a kiszolgáltatottságról, a megnevezhetetlen lételemről. És akinek nem volt még ilyen „közös élménye”, az a cselekményt hordozó képvilágából többet rá, hogy a háború jöttével hogyan ébred fel az emberekben a brutalitás és mire képesek. Mindezt egy álom és valóság keveredésében kapja a néző, de nincs jelentősége, mint ahogy nincs jelentősége az időnek sem, mert az álomban „minden együtt és egyben van még”.

A boldog békeidőtől — ahol már a levegőben vibrál a háború vihara — a háború borzalmain és áldozatain keresztül jut el a háború végéig, az újraelérés és újatérítés első állomásához Pilinszky a drámában.

A darab záróképeiben a fiatal lány szülése, és a gyermekvárás a jövő ígéretének jelképe.

A darabot a képekhez és a feszültséghez igazodva zenéi betétek, hanghatások követik, igényes válogatással, Pilinszky kedvenc zeneszerzőitől. A válogatás Vincze János rendező munkája.

A dráma álom és valóságképe és háborús hangulatához nagyon jó keretet szolgáltatott Werner József játéktéte. Elősegítette a kis méretű színpad térbontását és színeivel a hangulati aláfestést.

A rendező Vincze János nem gyakorlatlan az ilyen témájú dráma rendezésében, hisz Örkény István Pisti a vízivatarban című drámáját is ő rendezte a Ságvári Endre Művelődési Ház előadásában. Jól megfogta a dráma lényegét és nagy ráérzéssel állította be a pillanatok, történések, monológok, vagy éppen kitérés-állóképek. Különösen szép volt a második részben a hármas térbontás. A színpad hátterében, az elhúzott függöny mögött megjelenik Hitler a vezérkarával, középrészben az ő általa indukált háborús előtérbe villannak a részben minimális mozgásra, részben statikus nyugalomra komponált háborús képek, és a színpad előterében a fiatal lány álom-valóságában aktív, vagy passzív részese a jelenetnek.

A szereplők méltóképpen tolmácsolják Pilinszky János mély, háborús életélményéből fakadó múlt és jelen téridejében szinte egybefonódó, sajnos ősi és közös élményünket, a háborút.

Kukai András

Fotópályázat

A MÉV Szakszervezeti Bizottsága védnökségével a Ságvári Endre Művelődési Ház és Fotóköre pályázatot hirdet a vállalat dolgozóit, szociális brigádjait, valamint a városunk III. kerületében lakó fotóamatőrök részére.

A pályázat célja olyan képek, alkotások kiválasztása, melyek híven tükrözik mai életünket, munkánkat, az ember és környezetének kapcsolatát. A képek tárják fel a társadalmi, illetve a magánélet tipikus jelenségeit. Szívesen fogadják a rendező szervek a fizikai munka szépségét bemutató fotókat, továbbá a lakóhelyünket és környezetünket, új létesítményeinket ábrázoló, valamint az életet gazdagító kultúra, művészetek és sport területével foglalkozó műveket. Lehet az ábrázolás tárgya a gyermek, a család, az egyén és az általa alkotott szűkebb-tágabb világ. A pályamunkák beküldhetőek 1981. november 16-ig, illetve a helyszínen is leadhatók ugyanezen nap 17,00 óráig (szerzőkét 10 darab 18x24 centiméteres fotó). A képsorozatok egy képhez számíthatnak. A pályamunkák hátoldalára kérjük felírni a kép címét, valamint a szerző nevét (üzemét), lakcímét.

A nyilvános zsűrizés november 16-án 18,00 órakor kezdődik a Ságvári Endre Művelődési Ház fotóköreben (7633 Pécs, Hajnóczy u. 41.). A műveket meghívott szakmai zsűri bírálja el, és a helyszínen dönt a díjak odaítéléséről.

Az elfogadott képeket kiállításra mutatjuk be. Minden érdeklődő jelentkezését szeretettel várjuk. Bővebb felvilágosítást Fülzy Tibor fotóköre vezetője ad a 6-321-es telefonszámon.

Művelődjünk, szórakozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház és a pécsi mozik novemberi programjából

Ságvári Endre Művelődési Ház

November 1-én 10,00 órakor: Színház — Oz, a nagy varázsló.

2-án 16,00 és 18,00 órakor: Hétfő esték a Ságváriban — Sikerfilmek mozija. A hét mesterteljesítő (USA film).

5-én 19,00 órakor: Színház — Gyerekek és katonák.

6-án 19,00 órakor Színház — Kaviár és lencse.

7-én 11,00 órakor: A magyarországi görögök központi művészgyűjtésének műsora.

16,00, 17,00 és 20,00 órakor: Mozi — Egy zseni, két haver (olasz film).

8-án 10,00 órakor: Színház — Oz, a nagy varázsló.

9-én: Stúdiógaléria — Baktai Patrícia textilképzés. (Megtekinthető november 30-ig 9,00 és 21 óra között.)

17,30 és 19,30 órakor: Hétfő esték a Ságváriban — A KFT együttes koncertje. Belépődíj: 35 forint.

11-én 19,00 órakor Színház — Kaviár és lencse.

12-én 16,00 órakor: Munkásakadémia (központi tanácssterem) — Bimbó József szociális igazgató előadása a vállalati szociálpolitikáról.

13-án 19,00 órakor: Színház — Gyerekek és katonák.

14-én 16,00, 18,00 és 20,00 órakor: Mozi — Majmok bolygója.

15-én 10,00 órakor: Színház — Oz, a nagy varázsló.

16-án 19,00 órakor: Hétfő esték a Ságváriban — Örkény István: Pisti a vízivatarban. Belépődíj 20 forint. A Ságvári Endre Művelődési Házban tartott színházi és mozil előadások, valamint a Hétfő esték a Ságváriban sorozat előadásaira az alábbiak szerint lehet jegyeket váltani: a színházi és mozil előadásokra a művelődési ház jegypénztárában, 1 órával az előadások kezdete előtt. A színházi előadásokra jegyvétel a Pécsi Nemzeti Színház pénztáránál lehetséges. A mozira jegyvétel nincs. A Hétfő esték sorozat jegyeit egy órával az előadások előtt

a helyszínen, valamint a művelődési házban és az üzemi közönségszervezőknél folyamatosan elővételben is árusítják.

Pécsi mozik

November 9-én: A tanú (Petőfi).

10-én: Szerelem (Kossuth).

11-én: Két történet a félműltből (Park).

12-én: Tegnap (Tanárképző).

13-án: Virrad (Rákóczi).

14-én: Ejjétkor (Ságvári).

15-én: Legenda a vonaton (Ifjúsági Ház).

A felsorolt filmek a „válogatás 35 év magyar filmjeiből” sorozat keretében kerülnek bemutatásra.

Munkás filmnapok: október 14. és december 15. között kerül megrendezésre a Munkás és Művelődés akcióban résztvevő dolgozók, szocialista brigádok részére a Munkás Filmnapok sorozat. A munka és a munkás ábrázolása a magyar filmművészetben címmel ankéta került sor és a bemutatott filmekből szellemi vetélkedőket rendeznek. A munkás filmnapok rendezvényre szóló belépőket, meghívókat az MM-akció irányító üzemi megbízottak útján juttatják el a szocialista brigádok részére.

Filmbemutatók helye: Kossuth Klubmozit november 11-én 12-én fél 5 órakor: Az idők kezdetén.

November 25–26: Angli Vera. December 9–10: Makra.

December 10-én a Makra című film vetítése után a Kossuth Klubmoziban előadás lesz. Előadó: Kozma Károly, a Művelődésügyi Minisztérium Filmfőigazgatója munkatársa.

Színházi előzetes

A „Kaviár és lencse” a hatvanas évek végének egyik legnagyobb színházi sikere volt a fővárosban. A két — nálunk alig ismert — olasz vígjáték-szerző Scarnicci és Tarabusi talán legsikeresebb művét október 23-án láthatta először a pécsi közönség. November folyamán 8 alkalommal játszózik a darabot a Ságváriban.

Leonida Papagato családfele és a családtagokból, rokonokból, szomszédokból, ismerősökből álló díszes gyűlekezet, a nagy

família a játék: és az éhkopp címben is jelzett végtelen köztöltő hányódik. Nagy remények és nem kevésbé nagy csalódások, lenyűgöző tervek és kis stílikk, süket félreértések és beszédes elszólások...

Erről szól a kacagató vígjáték, melynek főbb szerepeit Vári Éva, Lukács József, Mester István, Zágoni Zsolt, Raszter Ildikó, Péter Gizi és Tommanek Gábor játssza. Az előadást Kaszter László rendezte.

A fiatalokra lehet építeni

Részleg-

szintű

ifjúsági

parlamentek

a IV. számú bányüzemben...



A Minisztertanács, a SZOT, a KISZ KB rendelkezése alapján üzemünkben október 7-14 között lezajlottak a részlegszintű ifjúsági parlamentek. Fialtjaink részvételükkel (90 százalék) és aktív hozzájárulásaikkal bizonyították, hogy ilyen fórumokra szükség van és bíznak abban, hogy közösségi célokat szolgáló felvetéseik a jövőben jogorvoslást nyernek, vagy élő gyakorlattá válnak.

A részlegvezetők beszámolóikban ismertették azokat az intézkedéseket és törekvéseket, amelyeket a legutóbbi parlament óta a fiatalok felvetései alapján megvalósítottak. Szinte valamennyi beszámoló hangzott el, hogy az utóbbi években jelentősen javultak fiataljaink élet- és munkakörülményei, nőtt a szakmai és az általános műveltségük.

Az üzemünkben dolgozó 486 30 éven aluli fiatalból 86 fő rendelkezik középfelsőfokú végzettséggel. Mindössze 8 főnek nincs meg az általános iskolai végzettsége. Nagy gondot fordított és fordít üzemünk a fiatalok szakmai és politikai képzettségének fejlesztésére. Az előbbi érdekében rendszeresen szervezünk vajúrtanfolyamokat, robbantómesteri és nehézsépezői tanfolyamokat.

Az üzemünk fiatal dolgozóinak jelenleg 2 fő ML Esti Egyetemen, 7 fő ML középiskolában tanul, valamint 48 fő részesül párt- és 145 fő KISZ-oktatásban. Igen kedvelték a meghirdetett nyelvtanfolyamok is.

Az elmúlt három év során fiataljaink lakásigényét 68,5 százalékban siker-

rült kielégíteniük. Ifjúságunk készségesen csatlakozott, sőt nemegyszer kezdeményezője volt a különböző munkaverseny-akcióknak. Ezen mozgalmakban igen szépen szerepeltek ifjúsági szocialista brigádjaik.

A fiatalok becsületes helytállásáról tanúskodik, hogy 1979-ben 16 fő, 1980-ban 15 fő és 1981-ben 13 fő lett közülük Kiváló dolgozó. Nagy gondot fordítunk a fiatalok munkateljesítményének differenciált értékelésére. 1978-1981 között 21,6 százalékkal növekedett a 30 éven aluliak bérszínvonala.

Valamennyi dolgozónk gyermekét sikerült bölcsődei és óvodai ellátásban részesíteni.

Nagy feladat hárul fiataljainkra az üzemünkhöz került új, fiatal dolgozók betanítása, a bányamunka megszerettetése terén. A parlamenteken minden fiatal kézhez kapta a IV. sz. bányüzemnek az ifjú dolgozókkal kapcsolatos intézkedési tervét, amely az MSZMP XII. kongresszusának és a KISZ X. kongresszusának határozatait figyelembe véve készült.

A termelés-gazdálkodás területén kiemelt problémát jelent a VI. ötéves tervidőszakban a föld alatti munkaerő biztosítása. Nagy szükség van arra, hogy üzemünk fiataljai megtalálják számításukat, hangulataik, közérzetük kösse őket a vállalathoz.

A munka termelékenységének fokozása elsősorú kötelessége minden dolgozónak, így a fiataljainknak is. Ez csak úgy biztosítható, ha minden fiatal tudatában egyértelművé válik a munka szeretete, becsülete.

A hatékonyabb művelődési munkáért

A vállalati művelődési bizottság mintegy 87 kérdésből álló kérdőívet készített, a hatékonyabb művelődési munka érdekében. Abban a reményben készült ez a munka, hogy sikerül-e felmérni dolgozóink igényeit, jobban megismerni érdeklődési körüket, a kultúrmmunkával szembeni elvárásaikat.

Szeretnénk a véleményeket, észrevételeket minél előbb munkánkban is felhasználni és bízunk benne, hogy ez a tudat őszinte, feltáró jellegű válaszokra

fogja a kitöltőket ösztönözni.

A felmérés azért is szükséges, hogy a Ságvári Endre Művelődési Ház programjainak színvonalát és témáját minél jobban közelíteni tudjuk a dolgozóink által elvártakhoz. Az elkövetkezendő időszakban 300 dolgozót fogunk megkérdezni az üze mi KISZ-aktivistákon keresztül. A felmérés anyagának feldolgozása után az összegezésről, a tapasztalatokról dolgozóinkat tájékoztatni fogjuk.

H. I.

Kiemelt figyelmet kell fordítani az ifjúsági brigádok munkájára, nem kevésbé az újfelvelelések és pályakezdő fiatalok munkájára, felelősségérzetére és brigádtaggá nevelésére. A kádernmunka fejlesztése és korszerűsítése az utánpótlási tervben kidolgozott célkitűzések és elvek végrehajtásában fontos a KISZ-szervezeteinek érdemibb közreműködése, az utánpótlás soraik közül történő biztosítása és kiválasztása. A parlamenten beterjesztették az október 1-31 közötti időszakra az Ifjúsági termelési hónap munkaverseny felhívását és feltételeit, amit az ifjúság elfogadott.

A beszámoló elhangzása után a felszólaló fiatalok az élet- és munkakörülmények további javításával, a differenciált bérezéssel, az új lakótelepek környékének elhanyagoltságával, a munkásszállítás további javításával, a fiatalok hasznos kezdeményezéseinek érvényrejtetésével, a munkahelyi légkör további javításával kapcsolatban tettek fel kérdéseket és javasoltak alternatívákat.

A parlamentek a beszámolókat egyhangúlag elfogadták és végül nyílt szavazással megválasztották a küldötteket a vállalati parlamentre.

Dr. Góbi János

...és a Szolgáltató üzemben

Három éve tanácskozott utóljára a fiatalok demokratikus fóruma, az Ifjúsági Parlament. Az elmúlt időszakban a parlamenten felmerült problémákat, javaslatokat megvizsgálták és érdemben foglalkoztak velük. Ennek alapján készült el az üzemvezető beszámolója, melyet jóval a jelenlegi parlament előtt mindenki kézhez kapott. A parlamentek sikerét szavatolta a módszertani útmutató, az üze mi intézkedési terv, valamint a forogatókönyv, melyet az üzemvezetéstől idejekorán megkaptak az üzemegységek. Mindebből kiderül, hogy a Szolgáltató üzemben — sajátos jellegénél fogva — munkahelyenként (üzemegységenként) és nem üze mi szinten folyták a tanácskozások.

Öt üzemegységről lévén szó, a hét minden napján zajlottak a parlamentek. Az általános vélemény és tapasztalat azt mutatja, hogy az üzemegységi beszámolók igényesek voltak, és a területen adódó tervekkel és feladatokkal foglalkoztak.

Ezt követték a hozzászólások, melyek közül néhányat, ha csak távirati stílusban is, de mindenképpen meg kell említeni.

Az öntödei fiatalok kifogásolták a létszámhiányból adódó szervezetlenséget, a munka- és egészségvédelmi körülményeket. A föld alatti szállítási és a gépkocsi szállítási üzemegységek a balatoni kempingezés lehetőségét értékék számon, mivel az csak korlátozottan elégíti ki az igényeket. Az üzemviteli és villamos üzemegységénél egyaránt kéri a bányába járó dolgozók a föld alatti állományba vételt, ami egyben a bérezési gondokon — amit külön kiemelték — is segítené valamelyest. A villamos üzemegységénél is szó esett a bérekérdésről, valamint a létszámhiányról, mely a beruházási munkák mellett a karbantartást már szinte lehetetlenné teszi.

A fő hangsúlyt mind az öt üzemegységénél a külszíni dolgozók lakásproblémájára kapta. A felszólalásokból kiderült, hogy tájékoztottak e kérdést illetően, de egészséges türelmetlenséggel viseltetnek megoldásuk érdekében. Konkrét javaslatokat tettek, melyekkel segíteni kívánnak e kérdés realizálásában.

Felmerültek még az üze men belül is tapasztalható azonos munkakörben dolgozók bérei közötti különbségek is. Mindebből látható, hogy közérdeket feszegettek a parlamenti viták, éppúgy mint a két elhangzott interpelláció.

A felszólalások után az üze mi hatáskörbe tartozó kérdésekre a fiatalok megkapták a választ, más, az üze mi hatáskörön túlmutató kérdést, javaslatot a vállalat vezetőségének továbbítják. Az ifjúsági parlamenteken az üze mi 30 éven aluli fiatalok közel 50 százaléka vett részt, több mint 40 felszólaló mondott véleményt a vitában.

Összességében az ifjúsági parlamentek betöltötték szerepüket üzemünkben, a tartalmat tekintve is fejlődött a korábbi parlamentekhez viszonyítva.

A palament, mint fórum, akkor válik eredményessé, ha a felvetett gondok, problémák döntő többsége a jövőben megvalósul.

N. R.

„Még egy napot a Mecsekért”

A Jakab-hegy tetején található avargyőrő sétautakon és gépkocsival történő megközelítésére, komplex kirándulóközpont kialakítására készített tervet a Megyei Természetvédelmi Hivatal.

E terv megvalósításában vesznek részt vállalatunk fiataljai is az „Egy napot a Mecsekért” társadalmi munkaakció során.

A tavalyi év példáján az idén két alkalommal került sor sétaut építésére. Első alkalommal a KISZ X. kongresszusa tiszteletére és másodsor október 3-án a Megyei Ifjúmunkás Napok vállalati indításaként.

Az időjárás sok jóval nem kecsegtette azokat, akik e borongós szombat reggelen a Központ előtt gyülekeztek. Többeket el is riasztott a szemerkélő eső, de 8 órára teljes volt a stáb. Mintegy negyvenen, családtagokkal együtt fogtunk neki a kővágósözlősi jubileumi keresztől kiinduló

új sétaut építéséhez. Természetesen akadtak, akik egyéb dolgokkal voltak elfoglalva, ládákat és kondérokot cipeltek a hegy alján levő tisztásra, s mire az út elkészült, addigra megfőtt az ebéd is.

Derekasan fogyasztottuk a paprikáskrumplit és fogyott az „árpatonic”. Mire mindent elfogyasztottunk kisütött a nap és a Jakab-hegyről eltűntek a felhőpamacsok, kellemes beszélgetés kezdődhetett a jól végzett munka tudatában. Ez évi társadalmi munkaakción népszerű néven a „Még egy napot a Mecsekért” eredménye mintegy 1400 méter új út. Legközelebb jövő év tavaszán kerül sor a Természetvédelmi Hivatal és a vállalati KISZ-bizottság megállapodása alapján hasonló társadalmi munkaakcióra, aminek reméljük hasonlóan szép eredményei és kellemes emlékei lesznek.

Hrisztov B. Iván



Vasas bányüzem párt-, társadalmi, gazdasági vezetése, valamint testvér lapunk, a Mecseki Bányász szerkesztősége látta vendégül vállalati lapunk szerkesztőségét október 13-án. Az egé sznapos program során bányajáráson és újságíró-olvasó találkozón vettünk részt, ahol Vasas bányüzem politikai munkásai, szocialista brigádvezetői kérdéseket tettek fel, észrevételeiket mondták el a két szerkesztőség munkatársainak.

Kóródi Gábor felvétele

Vájárvetelkedő Bakonyán

A II. sz. bányüzemben elődött, hogy ki az a hat fő, aki az üze met képviseli a vállalati vájárvetelkedőn.

Az előselejtezőkben 37 fiatal töltötte ki a totókat. Közülük került ki az a tízenkettő, akik szakmájukból és politikai ismereteikről (szóban és írásban) tehettek tanúbizonyságot a háromfős zsűri előtt.

A kérdések érintették az ABBSZ-t, ARBSZ-t, RTE-t, MÉV szabályzatot, munkavédelmi szabályzatot, valamint politikai alapfogalmakat, KISZ és szakszervezettel kapcsolatos kérdéseket.

A mezőnyből kiemelkedett

Herr József

Napkohó épül a Krím-félszigeten

Napkohó építését kezdték meg a Krím-félszigeti Kaciveliben. A szovjet szakemberek által kidolgozott berendezések segítségével rendkívül nagytisztaságú fémeket állítanak majd elő. A dombtetőkön felállított heliosztatok elforgathatók, s így követhetik a nap járását. A paraboloid tükör fókuszpontjában a hőmér-

séklet eléri a 3500 Celsius fokot — ez nagy kémiai tisztaságú fémek előállítását teszi lehetővé.

A napkohóban különféle anyagokat és ötvözeteket kísérleteznek majd ki. A napenergia segítséget nyújt egy sor termofizikai és energetikai probléma megoldásában is.

APN

Köszöntjük az ötszörös bajnok Kutató-mélyfúró üzem labdarúgóit



A bajnokcsapat.



Az ezüstérmesek.

Egyed Imre felvételei

Bányász Kupa 1981

Kemény bajnokságot játszottak ebben az évben a Bányász Kupában szereplő csapatok. Tíz csapat lépett pályára hétfőről hétfőre abban a tudatban, hogy talán éppen az adott mérkőzés végeredménye határozza meg a végleges helyezést. Ez elsősorban a javuló játékban, a mérkőzések színvonalában és szikrázó küzdelmeiben mérhető le. A bajnoki pont értéke egyre nőtt, kialakult a legjobbak mezőnye, ott pedig már mindenki féltve őrizte a helyét.

A mérkőzések többségét elszánt küzdelem, nyerni akarás jellemezte. A legjobbak küzdelméből végül is az a csapat került ki győztesen, amelyik idegileg a legjobban bírta a terhelő mérkőzéseket. Ez a csapat pedig a Kutató-mélyfúró.

Egész évi szereplésüket az egyenletes forma, a játékintelligenciájuk, az egységes csapatszellem és a játéktudás jellemezte. S mindez így együttvéve újabb sikert, újabb aranyérmet jelentett a csapat számára. Az idei bajnokság első helye több mint siker, jubileum! Az együttes számára az ötödik alkalom amikor a dobogó legmagasabb fokára állhatnak fel. Először 1971-ben, majd 1977, 1978 és 1979-ben egymás után bizonyultak legjobbnak és az 1981. évi küzdelem végén újra elfoglalhatták a „trónjukat”.

E szép szereplésükhöz gratulálunk! Rendkívül kiélezett küzdelem dűlt a második helyért. A III-as és IV. üzem csatározásából végül is a múlt évi győztes III. üzem került ki győztesként, miután az utolsó fordulóban a rivális súlyos vereséget szenvedett, míg ők nagyarányú győzelemmel biztosították az ezüstérmüket. A kővágósziölösiek mindvégig becsülettel helytálltak, több alkalommal szoros versenyt vívtak a bajnokokkal, leszakadásukat és a bajnoki cím elvesztését elsősorban annak köszönhetik, hogy a csapat pár alkalom-

mal könnyelműsködött, összeállítási „zavarok” és váratlan vereségek közbejött miatt már nem tudta behozni a listavezető előnyét. Végül a csapat megmutatta igazi harcosságát, küzdeni akarását.

A IV. üzem harmadik helye előrelépést jelent a múlt évi szereplésükhöz mérten. Hosszú időn át esélyesként szerepeltek, eredményeik biztatóak voltak, de a közbejött váratlan kisiklások és gyengébb játékok miatt kiestek az első helyért folyó küzdelemből, és ezután csak a dobogó alacsonyabb fokáért harcolhattak.

Sajnos a döntőfontosságú mérkőzésükön szenvedték el az ez évi legsúlyosabb vereségüket, és ez a már tarsolyban érzett ezüstérmeket bronzra változtatta.

Ezután a meglepetés. Az Anyagosztály az a csapat, amely mindvégig a középmezőnyben szerepelt, a bajnokság vége felé váratlanul megtámaszkodott, remek hajrával érkezett a negyedik helyre. Ezt megelőzően még le kellett győzni a rivális II. üzem együttesét és így felzárkózott az élmezőnyhez. Egyedüli csapat, amely nem játszott döntetlent, ők vagy győztek, vagy kikaptak, középút nem volt számukra. Ezzel a szerepléssel megtartották múlt évi helyezésüket és ez a csapat kiegyensúlyozottságára vall. (Beszámolót a következő számban folytatjuk.)

Ezután a meglepetés. Az Anyagosztály az a csapat, amely mindvégig a középmezőnyben szerepelt, a bajnokság vége felé váratlanul megtámaszkodott, remek hajrával érkezett a negyedik helyre. Ezt megelőzően még le kellett győzni a rivális II. üzem együttesét és így felzárkózott az élmezőnyhez. Egyedüli csapat, amely nem játszott döntetlent, ők vagy győztek, vagy kikaptak, középút nem volt számukra. Ezzel a szerepléssel megtartották múlt évi helyezésüket és ez a csapat kiegyensúlyozottságára vall. (Beszámolót a következő számban folytatjuk.)

1981. évi bajnokság végeredménye:

| | | | | | | |
|-----------------------|----|----|---|----|--------|----|
| 1. Kutató-mélyfúró | 18 | 15 | 1 | 2 | 100-21 | 31 |
| 2. III. sz. bányauzem | 18 | 12 | 1 | 5 | 83-37 | 25 |
| 3. IV. sz. bányauzem | 18 | 10 | 4 | 4 | 56-36 | 25 |
| 4. Anyagosztály | 18 | 10 | — | 8 | 71-48 | 20 |
| 5. Szolgáltató „A” | 18 | 9 | 1 | 8 | 60-48 | 19 |
| 6. Kís.-kut. | 18 | 9 | 1 | 8 | 49-44 | 19 |
| 7. II. sz. bányauzem | 18 | 9 | 1 | 8 | 34-43 | 19 |
| 8. EDÜ | 18 | 7 | 1 | 10 | 35-57 | 15 |
| 9. Szolgáltató „B” | 18 | 3 | 1 | 14 | 35-83 | 7 |
| 10. MÉV Szálló | 18 | — | 1 | 17 | 14-120 | 1 |

Köszönetét fejezi ki a Kutató-mélyfúró üzem sportbizottsága a IV. sz. bányauzem játékosainak, hogy az egymás elleni találkozók

megkezdése előtt virágcsokorral köszöntötték a már bajnok ellenfelüket. Sportemberekhez méltó cselekedet.

Kovács Miklós

Kézilabdások az NB I. B-ben Interjú Ruczek Vince szakosztályvezetővel

Aligha akad a városban kézilabdaszurkoló, akit ne foglalkoztatna a PMSC csapatának kiesése az NB I-ből. Az emberek döbbenet állnak szemben a tényekkel. Az év elején még minden rendben volt a csapat házatáján. Nem túlzás az a kifejezés, a csapat tündökölt a nemzetközi kupákban. Januárban az NDK-ban szerepeltek kupagyőztesként, februárban Franciaországban játszottak és másodikok lettek. Biztató volt a tavaszi szereplésük is, 9 pontot szereztek, a terv 10 pont volt. Még nem volt baj! A lélekarang először a nyári felkészülés ideje alatt szólt meg, majd egyre erősebben zúgott feléjük. Ettől kezdve már gyorsan perogtak az események, egyre több kudarc, kapkodás és elkeseredés volt tapasztalható a szakosztálynál. Most erről beszélgetünk Ruczek Vince szakosztályvezetővel, hogy ő hogyan látja a hibákat.

— *Miben foglalhatóak össze a kiesés fő okai?*

— Két tényező határozta meg a csapat kiesését az NB I-ből. Az első, hogy a kezdő csapat kulcsjátékosai sérültek voltak. Nem számíthatunk Hegedűsre, Kószegire, Endrédire és a tartalék Fehérre sem. Súlyosbíttotta a helyzetünket Koleszár kiválása is. A másik fontos tényező, hogy a csapat nem volt felkészítve az NB I követelményeinek megfelelően.

— *Szóval az egyik a vezetőedző, és ki még? A szakosztályvezetés felelősnek érzi magát?*

— Nem, az elnökkel az élen a szakosztály vezetősége minden tőle telhetőt megtett a kiesés elkerülése érdekében. Úgy a vezetőedző munkáját, mint a játékosok személyes problémáinak megoldását maximálisan segítgettük. Ehhez nagy segítséget kaptunk a báziszserv, a Mecseki Ércbányászati Vállalat vezetőségétől is.

— *Ezek szerint az edző és a játékosok a főbűnösök?*

— Nem tartom szerencsésnek most a játékosokat bírálni, ők is átérzik a felelősség súlyát, de ez nem jelenti felmentésüket... — *Őn, személy szerint, érez felelősséget?*

— Igen, elsősorban ab-

ban, hogy az évközben kiszemelt játékosok igazolását nem tudtam megoldani.

— *Őn szerint a csapatnak van játékkultúra. Mivel magyarázható, hogy a csapat biztos vezetés birtokában több esetben vereséggel vonult le a pályáról?*

— Ez szakmai, edzői feladat, ezért nem kívánok e kérdésről beszélni.

— *Értem, s most hogyan tovább? Milyen tervek, célok állnak a szakosztály előtt?*

— A legfontosabb, hogy az együttes visszakerüljön a legjobbak közé. Szeretnénk új játékosokat igazolni, egyes posztokat megerősíteni és együtt tartani a csapatot. Egy jó hír: leigazoltuk az U. PEAC-ból a kitűnő átlövőt, Cziffrik Attilát.

— *Ezek szerint nem engednek el játékosokat. Mi lesz a válogatott kerettaggokkal?*

— Maradnak. Ezt lehetővé teszi az ez év júliusában megjelent új átigazolás rendszer, amely kimondja, hogy magasabb osztályba történő igazolás esetén szükséges az egyesület hozzájárulása, illetve a megyei sporthivatal elnökének engedélye és ez a biztosíték arra, hogy játékosaink nem mennek el más egyesülethez.

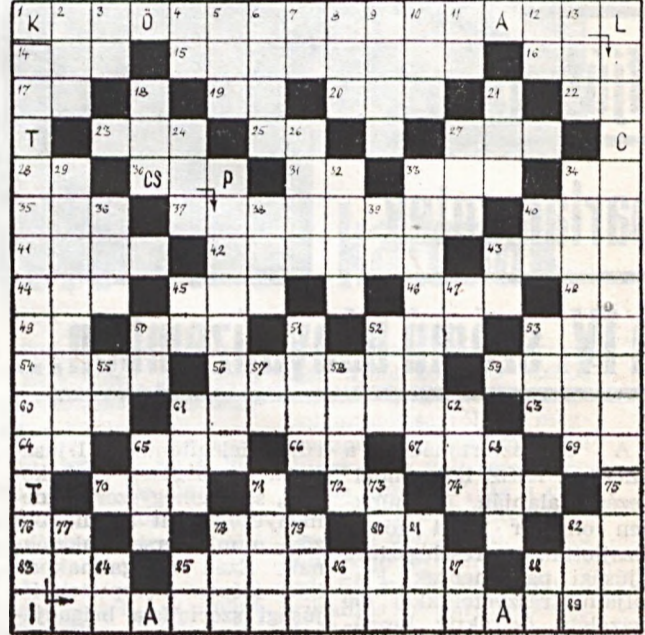
— *Az NB I B-ben nem kötelező teremben játszani a bajnoki mérkőzéseket, hol rendezik a találkozót?*

— Az 1982. évi mérkőzéseinket az újmecsekai stadionba visszük ki.

K. M.

REJTVÉNY

Rejtvényünk vízsz. 1., folytatva függ. 14., vízsz. 30. és függ. 33. sorában Vasvári István Téli előtti című verséből idézünk egy szakaszt. Megfejtésül az idézetet kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1981. november 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.



Vízszintes: 14. Három — oroszul. 15. Egykorú. 16. Község a Hevesi járásban. 17. Einsteinium. 19. Névtelen adakozó. 20. Becézett női név. 22. A.O. 23. Pára. 25. O.O. 27. Szilárd víz. 28. Indulatsz. 31. Téli sport. 33. Betegség jele. 34. K.O. 35. Megkülönböztetésre szolgál. 37. Aljas. 40. Összevissza rúg! 41. Tízre vet. 42. Zsírral bekent. 43. A pincészag. 44. Tagadószó. 45. Férfinév. 46. Szovjet gépkocsitípus. 48. M.E. 49. Mint vízsz. 17. 50. Ipari növény. 52. Vegyszer. 53. Kezében tart. 54. Művészeti ág. 56. Hatalmas, erős. 59. Kötőszó. 60. Nagy edény. 61. Leningrád régi neve. 63. Gyümölcsnedv-e? 64. Fordított ós! 65. Evőszék. 66. K.O. 67. Megy, halad. 69. N.K. 70. Több mint elég. 72. N.J. 74. Gázlőmadár. 76. Kettős mássalhangzó. 78. Ultrarövidhullám. 80. E.O. 82. Rangjelző. 83. Víz és por keveréke. 85. Kőborol. 88. Skandináv váltópénz. 89. Ezüst vegyjel.

Függőleges: 2. Úttörőegység. 3. Római ősnyelv. 4. T.K. 5. Fonallá sodor. 6. Régi megnévezés. 7. V.A. 8. Durva posztó. 9. Férfinév. 10. Gyilkolja. 11. Nikkel. 12. Személynévmas. 13. Korszak. 18. Szekértartozék. 21. Végtag. 24. Odú. 26. Elei. 27. Megy. 29. Gyakori nyári csapadék. 32. Férfinév. 34. Színkép. 36. Lengyel Egyesült Munkáspárt. 38. Becézett Erzsébet. 39. B.O. 40. Tudás része. 43. Rangjelző. 45. Igekötő. 47. Papírmérték. 50. Igekötő. 51. Férfinév. 52. Széles csík. 53. Szobahatár. 55. N.T. 57. Állóvíz (ford.). 58. Ceruza. 61. Sütőipar. 62. Fogalval morzsol. 65. Időszak. 68. Színes fém. 71. Rájegyzet. 73. Bilet. 75. Orosz férfinév. 77. Nyakmelegítő. 78. U.A.L. 79. Tajték. 81. Azonos mássalhangzó. 82. Menyasszony. 84. R.L. 85. Belga és norvég gépkocsik jele. 86. Azonos mássalhangzó. 87. L.M. 88. Maga.

Lapunk október 1-1 számában között keresztrejtvény helyes megfejtése:

Nincs olyan szegény ember a földön, kinek nem volna valamije, mivel a hazának áldozhat.
Könyvtalomban részesültek: Fledrich Vilmos (7632 Pécs, Krisztina tér 13.), Barancsi Imre (7633 Pécs, Páfrány u. 5/a., 2/9.), Újhelyi István (7673 Kővágósziölös-Újtelep 9. sz. ép. fsz. 3.).

Személyi HÍREK

Vállalatunk vezérigazgatója Hollós János, a III. sz. bányauzem vezetőkönyvelőjét — nyugdíjba vonulása miatt — szeptember 16-tól a munkavégzés alól felmentette, s munkaviszonyát december 15-re felmondta. Németh Jánost, a szervezési osztály vezetőjét — ugyancsak nyugdíjaztatás miatt szeptember 22-től a munkavégzés alól felmentette, s munkaviszonyát december 15-re felmondta; Bácsván János számviteli főosztályvezetőt — szintén nyugdíjaztatás miatt — a munkavégzés alól szeptember 28-tól felmentette és munkaviszonyát december 27-re felmondta.

Vezérigazgatónk Balázsovics Sándort szeptember 16-tól a III. sz. bányauzem vezetőkönyvelőjévé kinevezte, Erdi Krausz Gábor pedig szeptember 22-től a szervezési osztály vezetésére kapott kinevezést.

Kitüntetések: A Fegyveres Erők Napja alkalmából — az MHSZ Országos Vezetősége Honvédelmi Érdemérem kitüntetésben részesítette 15 éves szolgálatért Cser Jánost (III. sz. bányauzem), 10 éves szolgálatért Dr. Szabó Jánost (Kutató-mélyfúró üzem) és Tantos Jánost (IV. sz. bányauzem).

Két nap, két rekord

Az év utolsó pécsi autómódellőző versenyét láthaták az érdeklődők október 10–11-én az Ércbányász modellőző bázisán. A nagy csatákon túl olyan újdonság részese is lehetett a közönség a szövetség jóvoltából, hogy most és itt került sor hazánkban először egy időben, de két pályán sebességi és rádióirányítású versenyre.

Az országos mezőnyben aki számít, mind itt volt. Nyolc klub hatvanegy versenyzője indult a kétnapos viadalon. Az elért eredmé-

nyek feltétlenül előrelépést jelentenek a sportágban, hiszen mindkét pályán új rekordok születtek. A 10 köbcentiméteres sebességi kategóriában kiemelkedik Bogdán Endre, a KAPOSGÉP versenyzőjének 284 kilométeres új országos rekordja. Ugyanilyen csúcs elérésének számít a rádióirányítású sport kategóriában Mohai István 105 körös győzelme is.

Az Ércbányász autómódellőző csapatban is örömdetesen jól szerepeltek, hi-

sen a IV.—V. helyről most a budapesti MOM után a második helyre írták nevüket.

A kétnapos verseny rendezői a kaposváriak voltak. A Dunántúli-bajnoksággal egyszerre szervezték meg a 7. MEZŐGÉP rallyt is, természetesen külön-külön futamokkal. E futamokkal tulajdonképpen kezdetét is vette az 1982-ben itt megrendezésre kerülő sebességi autómódell EB-re a felkészülés.

V. T.

Ércbányász

VILÁG PROLETÁRJA, EGYESÜLJETEKI

A MECSEKI ÉRCBANYASZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XVIII. ÉVFOLYAM 22. SZÁM

ÁRA: 1,80 FORINT

1981. NOVEMBER 15.

Kitüntetések, jutalmak

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 64. évfordulójáról üzemi ünnepeken emlékeztek meg dolgozóink. Méltatták az ünnep jelentőségét, az eltelt 64 év eredményeit, majd kitüntetések és jutalmak átadására került sor.

Kimagasló közéleti és társadalmi tevékenységük elismeréseként a Munka Erdemrend arany fokozata kiüntetésben részesült Cserna Sándor (II. sz. bányász-üzem), ezüst fokozatot kapott Bödő János (IV. sz. bányász-üzem), bronz fokozatot Völgyi Gyula (III. sz. bányász-üzem).

A Munka Erdemrend bronz fokozatát kapta nyugdíjba vonulása alkalmából Romvári István, a Szolgáltató üzem dolgozója.

A Munkásörtség országos parancsnoka Varga Jenőnek (Központ), a Haza Szolgálataért Erdemérem ezüst fokozatát adományozta.

A Kommunista Ifjúsági Szövetségben hosszabb időn keresztül végzett kiemelkedő munkáért, valamint az ifjúsági szövetség célkitűzéseinek megvalósítása érdekében elismerésre méltó tevékenységet végeztek, s ezért az alábbi kitüntésekben részesültek: KISZ Erdemérem kitüntetés Németh Gyula (Kutató-mélyfúró üzem), Kiváló Ifjúsági Vezető érem kitüntetés Huszár Gyula (IV. sz. bányász-üzem), Aranykoszorús KISZ-jelvény Garainé Lendvai Anna (Szolgáltató üzem) és Tóth János (Anyagosztály).

A KISZ KB Dicsőítő Oklevelét Mikolics Zoltán (II. sz. bányász-üzem), Bónyai János (III. sz. bányász-üzem), Lőránt László (Szolgáltató üzem), Szigeti Józsefné (ÉDÜ) vehette át.

Kiváló pártmunkájukért az MSZMP Baranya megyei Bizottsága Emlékplakettjét Fűrődés Ferenc (II. sz. bányász-üzem), Herendi István (III. sz. bányász-üzem) és Danka Imre (IV. sz. bányász-üzem) kapták. Az MSZMP Baranya megyei Bizottsága által alapított Kiváló pártmunkáért oklevél 17-en, míg a vállalati pártbizottság Elismerő oklevelét 23-an vehették át.

A vállalati szakszervezeti munkában kifejtett tevékenységükért oklevélben részesült 20 éves munkájáért 1 fő, 15 éves munkájáért 2 fő, míg 10 éves munkájáért 5 fő.

Kiváló dolgozó kitüntetésben 38-an részesültek, míg Vezérgazdátói dicséretet kaptak 30-an. A kifizetett jutalom összege mintegy 700 ezer forint.

Részt veszünk az országos kutatásban

A bauxitprogram előzményei (I.)

Walamikor az a hiedelem járta, hogy Magyarország bauxit nagyhatalom, hiszen óriási a készletünk. Ez bizonyos értelemben így igaz, bár ha a világméreteket nézzük, akkor szerényebbnek kell lennünk. A világ készletét 37–40 milliárd tonnára becsülik, s a mi bauxitvagyonunk „csak” 300 millió tonna, igaz, ebből 15–20 millió az, ami a Bayer-féle technológiával tímföldgyártásra alkalmas.

— A bauxitvagyon nagyobb részével mi lesz?

— Kérdeztük a Kísérleti kutatási és automatizálási üzemenél Laboda Tibor főmérnököt és Stocker Lajost, a technológiai üzemegység vezetőjét.

— A Nehézipari Minisztérium — válaszol az üzemegységvezető — a 70-es évek elején érthetően úgy döntött, hogy Magyarországon is meg kell kezdeni azokat a kísérleteket, amelyek a rosszabb minőségű bauxitokat is alkalmassá teszik a feldolgozásra.

— Azt is mondhatom, hogy ezzel a kutatóknak régi vágya teljesült, mivel a bauxit komplex feldolgozását célzhatták meg feladatuk. A bauxitban rengeteg értékes anyag van az alumíniumoxidon kívül, de a Bayer-féle technológia gyakorlatilag csak ezt vonja ki. Igaz, kis mennyiségű galliumot, vanádiumot is előállítanak még a folyamat egyes fázisainak melléktermékeként.

— E technológiával a bauxitot jó hatásokkal lehet feldolgozni?

— Az anyag nagyobb része elvész, s keveredik a nátriumoxiddal, s mint kellemetlen tulajdonságú vörösiszap kerül a hányókra. Nagy tömege mellett jelentős környezetszennyező hatása is van. Evente 1 millió tonna vörösiszap képződik hazánkban, s ez jelentős mezőgazdasági területeket köt le úgy, hogy a lúgos iszap beszivároghat a talajba mindent tönkretesz. Az élővizet is veszélyezteteli, ha viszont kiszárad, porát széthordja a szél.

— A vörösiszap mindezek mellett igen sok értékes anyagot tartalmaz. Vasoxid tartalma eléri a 40–45 százalékot. Ugyanakkor sokkal rosszabb minőségű ércet bányászunk Rudabányán. Hazai vasércbányászatunk minimális, jelentős behozatalra szorulunk. Ezért is lenne cél, ha már kibányászunk egy anyagot, azt minél nagyobb mértékben hasznosítsuk is.

— Erre így nincsen semmilyen módszer?

— Ma még az egész világon nincs megfelelő módszer, amivel is értékesíteni lehetne az ebből nyert vasat,

más hasznos anyagokat. Ritkafémek is dúsulnak a vörösiszapban, így cérium, lantán, gallium, vanádium. Vannak benne kisebb mennyiségben színesfémek is, így króm és nikkel. Ha tehát teljesen szét tudnánk bontani alkotóira olcsón és megfelelő technológiával, akkor rendkívül hasznos alapanyaggá lenne a bauxit.

— Kutatásait tehát erre irányulnak?

— Igen, ilyen jellegű feladatot kaptunk mi is a Nehézipari Minisztérium kezdeményezésére, Tatabánya megbízásából. Először azt, hogy nézzük meg: a vasat el lehetne-e távolítani? Az eredeti cél viszont az volt, hogy közvetlenül bauxitból állítsunk elő alumíniumkloridot, mondván, hogy ez jobb alapanyag lesz az alumíniumgyártáshoz, mint a tímföld.

— A kutatások mikor, és csak itt kezdődtek?

— Nem. Az országban több helyen, nálunk 1976-ban e céllal indultak. A kutatások fellegráiban, az ALUTERV FKI-nél is intenzíven foglalkoznak ezzel. Üzemünk úgy került a kísérletezők közé, hogy ilyen jellegű savas eljárásokkal rajtuk kívül nem foglalkoznak sehol.

— Mi viszont — veszi át a szót a főmérnök — az uránérc feldolgozása mellett sok olyan művelettel megismerkedtünk, ami a savas hidrometallurgiában szükséges volt. Ezeket a gondolatokat, ismereteket kívánjuk alkalmazni most más ércre is, így a bauxitra.

— Miként kezdték el a kutatást?

— Azzal — veszi vissza a szót Stocker Lajos —, hogy kerestük, milyen savakkal, milyen hatásokkal, milyen eredményt lehet majd elérni. Legkedvezőbbnek a sósav bizonyult. Először 3–4 százalékra sikerült levinnünk a vasoxidtartalmat a 22–23 százalékos vasoxidtartalmú ércből. Most már ott tartunk, hogy a kett-másfél százalékot is el tudjuk érni. Persze ebben évek munkája van.

— Mindezek jelentősége hogyan mérhető?

— A vas eltávolításának

jelentősége többek között abban áll, hogy a vasmentes bauxit sok más célra is felhasználható, s igen értékes alapanyag. De mérhető ugyanis, hogy ilyen bauxitot a világon csak Kínában és Dél-Amerikában bányásznak.

— A vasmentesség azért azt jelenti — magyarázza Laboda Tibor —, hogy ne legyen több a vas, mint két százalék. Tehát semmi esetre sem tiszta vasmentesség jelent.

(Folytatjuk)



Lezajlott a kétnapos vállalati vándorvetélkedő. Képünkön Keszericzke László, Bokor Imre és Mókus Béla vándorok a gyakorlati versenyen. Tudósításunk az 5. oldalon. Csöndör László felvétele

A beszámoló taggyűlések elé

A Magyar Szocialista Munkáspárt szervezeti életének több éves gyakorlata, hogy év végén beszámoló taggyűléseken az alapszervezetek értékelik a vezetőségek és a pártalapszervezetek éves tevékenységét, minősítik a pártmegbízások teljesítését.

Az 1981. évi beszámoló taggyűléseket az MSZMP Politikai Bizottsága határozata értelmében ismét november 15-e és december 15-e között üzemként, önálló ütemezés szerint szervezik a vezetőségek. A vállalati Központ alapszervezeteinek taggyűléseit küldötttervezetlet előzi meg, ahol a pártvezetőség ad számot munkájáról.

A vezetőségek a beszámoló elkészítése előtt beszélgetéseket folytatnak a párttagokkal, helyi sajátosságok és elhatározás szerint, mely vagy egyéni, személyes, vagy csoportos formában történik. A beszélgetés célja, hogy előzetes véleményt gyűjtsenek a beszámoló összeállításához, a jövő év feladatainak meghatározásához.

A beszámoló taggyűléseken a pártvezetőség beszámolóján kívül a pártélet más kérdései is szerepelnek. A beszámolóban a fő figyelmet a XII. kongresszus, az irányító pártszervek és az alapszervezeti határozatok végrehajtásának értékelésére fordítják. Ezzel együtt áttekintik a múlt évi taggyűléseken felvetődött és megfogalmazott feladatok megvalósulását.

A gazdaságszervező, irányító, ellenőrző tevékenység értékelése — a termelés eredményei és hiányosságai mellett — a párttagok — vezetők és beosztottak — végzett munkájával bővül. A termelés folyamatában az emberi tényezők szerepe, hatása megnőtt, ezért is fontos, hogy a taggyűléseken nyílt, őszinte vita legyen a kommunisták példamutatásáról a termelésben, a minőség javításában, az ésszerű takarékoságban, a

termelékenység növelésében, a munka és szolgálati fegyelem javításában, a biztonságosabb munkavégzésben. A vitában fogalmazódnak meg reális követelmények a termelés mutatóinak további javítására.

A párt belső élete is vizsgálat tárgya lesz. A pártélet fejlesztésének alapfeltétele, ha a helyzet elemzése kritikus és önkritikus. Itt nagyító alá kerül a vezetőség munkája, a párttagok fegyelme, ideológiai, politikai felvilágosító munkája, a párttag nevelés, párttagságra való felkészítés eredményessége, az agitáció és propaganda munka hatékonysága, hatása a környezetre.

A beszámoló, a vitában elhangzó vélemények, javaslatok, kritikák képezik a jövő év feladatainak körvonalait, melyek alapján a következő taggyűléseken a részletes feladatok megfogalmazására kerül majd sor.

Az irányító pártszervek folyamatosan figyelemmel kísérik az alapszervezetek munkáját, alapos és részletes ismereteik vannak az alapszervezetek életéről, eredményeiről, gondjairól, ismerik a tennivalókat. Mindezeket a taggyűléseken az alapszervezetek minősítéskor a vezetőség és a párttagok tudomására hozzák.

A beszámoló taggyűlések sikereinek záloga az alapos, körültekintő tervezés, a pontos szervezés, a beszámoló kollektív elkészítése, a párttagok véleményének ismerete, a taggyűléseken való megjelenés és aktivitás. A vállalat 35 pártalapszervezetének kommunista kollektívája, a vezetőségek felkészültsége, az irányító pártbizottságok, a pártvezetőség gondos előkészületei a biztosíték arra, hogy az előző évek hagyományainak megfelelően tartalmas, hasznos pártrendezvényekre kerül sor.

Varga Jenő

Ifjúsági parlamentek

Ércdúsító üzem

Ifjúsági bizottságunk — a partnerek egyetértésével — ez évben üzemi szintű parlamentet szervezett. Az előkészületek során — a kiadott feladattervnek megfelelően — üzemegységként tanácskozásiakat tartottak, ahol felfrissítették az 1978-as parlament határozatait, azok megvalósításának helyzetét, beszélgetéseken elemezték az üzemegységek jelenlegi helyzetét, a soron következő feladatokat.

Jó alkalom volt ez arra is, hogy a fiatalok jobban átlássák és megérték az üzemegység szintű tennivalókat, és tájékoztatást kapjanak a kisebb közösségük érdekképviseletéhez is.

1981. október 21-én Csicsvári István üzemérnök elnökletével a vállalat központjának tanácstermében kezdte meg munkáját a parlament.

A beszámolóhoz tizenegy hozzászólás hangzott el. A felszólaló fiatalok foglalkoztak a bérhellyel, különböző megközelítésekkel (kis pénz, kis differenciálás, 50 ezer forintos éves kereset, 1 millió forintos családi ház, hűségjutalom egységesítése, képzettség elismerése legálább alapbérben, évek során 11 élüzem cím, a különlegességi pótlékok eltűnése a városi keresetkés-

pest stb.), de ugyanígy szerepelt a kilátástalan lakás-helyzet (1979 óta még jelölni sem tudott az üzem, nem volt mire), és a rossz munkahelyi körülmények.

Mindez együtt, de külön-külön is alapvetően befolyásolja a fluktuációt (anynyi fiatal megy el egy év alatt, amennyi érkezik), a létszámhiányt a technológián és a szakiparosok között — amihez még hozzájárulnak a rehabilitált bányászok és a táppénzesek is — valamint az egyre inkább eluralkodó közömbösséget („már annyiszor elmondtuk, megoldás nincs, akkor mi nekünk beszéljünk róla annyit” szemlélet).

Ennek ellenére öröm volt tapasztalni, hogy a parlament igen aktív, bensőséges légkörben folyt le, s minden hozzászólónak volt javaslatára az általa felvetett problémákra. Így: albérlők anyagi segítése, munkaszervezési, munkaegészségügyi javaslatok, valamint a jövő feladataiban való aktív, segítőkész részvétel a mielőbbi változások reményében.

A beszámolót és az üzem feladattervét, mely az elkövetkező időszakra szól, egyhangúlag elfogadta a parlament.

Schneider Ferenc

II. számú bányüzem

A parlamenteket előkészítő üzemi KISZ-vezetőségi ülés megvitatta és elfogadta az üzemi beszámolót. Ennek kapcsán Bujtor Béla üzemvezető kifejtette véleményét, ismertette a jövő feladatait.

A fiatalokra mindig számítani lehet, kell is, hiszen a gazdasági munkához, a tervek megvalósításához nagymértékben hozzájárulnak. Az ifjúság kérdé-

komplexumát az ifjúsággal együtt kell megoldani. Figyelnünk kell a különböző fiatalos problémákra, melyek megoldásában nagy segítséget nyújt a törzsgárda, és egyik legfontosabb feladatunk az új dolgozók megtartása, beilleszkedése. Ki kell szűrni a helytelen nézeteket, vadhajtásokat. Törekedni az igény szintjén és az erkölcsi norma együttes — az általánoshoz közeli szintre hozására.

A viselkedési normákat általánossá tenni, javítani a politikai szellemet, az öntudati szintet emelni kell. A nézet legyen egészséges, egységes! Kérése volt, hogy a parlamenteken a jogos problémák merüljenek fel. Ezen előzmények után a parlamentek színvonala igen jó volt, ez megmutatkozott a hozzászólásokból, az aktivitásból. Látszott, hogy van még megoldatlan probléma, az élet sok-sok területén.

Az üzemben megoldásra váró legfontosabb kérdés a tanbánya létrehozása. Ez már vissza-vissza térő téma, majdnem minden alapszervezetnél elhangzott. Valószínű, hogy a jobb beilleszkedést, a jobb munkahelyi légkört és nem utolsósorban a szakmai fogások elsajátítását eredményezné.

Felvetődtek közlekedéssel kapcsolatos óvodai, bölcsődei problémák. A bérkérést is sokan feszegették, külön kitérve ezzel a fiatalok magatartására — a körletben folyó munkáról, a kiszolgálásról —, melyekre a körletvezetők már a parlamenten igyekeztek választ adni, igaz nem mindig a kérdezők szája íze szerint. Az örökös téma, a lakás-

kérdés nem maradhatott ki. Ebben az esetben a hozzászólók igen kedvező válaszokat kaptak. Felmerült az albérlők házána kérdése is. Összességében megállapítható, hogy az elhangzott

kérdések megalapozottak voltak, látszott, hogy az ifjúságot érdekli a körülötte zajló élet és javítani akar helyzetét.

Herr József

III. számú bányüzem

Október 19—28. között zajlottak le üzemünkben a részleg szintű ifjúsági parlamentek. A rendezvénysorozatban az üzemben dolgozó 30 év alatti fiataloknak közel fele vett részt és mondtak véleményt a gazdasági vezetés beszámolójáról.

Általában elmondható, hogy a fiatalok felvetéseire, javaslataira megfelelően reagáltak a gazdasági vezetők, a hozzászólók véleményét komolyan vették. Így a párbeszédben a jobbtöltő szándék dominált és ez mindenképpen dicséretes. Az igények kielégítését azonban nem mindig tezik lehetővé a körülmények és ezt a fiataloknak is tudomásul kell venniük.

A leggyakoribban előkezdő gondok közül érdemes megemlíteni néhányat. Így a fiatalok lakáshelyzetét, ami várhatóan — ha nem is teljes mértékben — de megoldást nyert.

A bér- és jövedelem viszonyokról is többen szölgáltak, nehéz gazdasági körülményeink ellenére igénylik a bányászok nagyobb anyagi megbecsülését, a más foglalkozási ágakhoz képest, a feszültségek feloldását a munkaerő gondok miatt is fontosnak tartják a fiatalok.

A szakmai képzés terén meglévő lehetőségek nem mindig találkoznak a fiatalok igényeivel. A vállalati érdek elsődleges figyelembe vétele azonban realitás.

A fiatalok beilleszkedése nem mindig problémamentes. Esetenként a szemléletben is gyökereznek a sikertelenségek, mert nem mindig van lehetőség a türelemre, az anyagi igények

gyors kielégítésére, vagy éppen a szakmai előrelépésre. A közös akarat azonban feloldhatja az ellentmondásokat.

Az anyagellátás nehézségei, gondjai szinte minden részlegnél felvetődtek. Észszerű javaslatok is elhangzottak, ezeket szorgalmasan jegyezték a gazdasági vezetők, s biztosak lehetünk benne, hogy az ötleteket fel is fogják használni.

A Szentlőrincen lakó fiatalok szava tették: annak ellenére, hogy szép, kényelmes lakást kaptak, ezzel egy csomó gond is jelentkezett. Rossznak tartják az árulást, gyermekeik elhelyezése sem megoldott, magasabb villanyszámlát fizetnek mint a városi fiatalok és feleségeik munkavállalási lehetőségei is nagyon gyérek. Mindezekre majd fel kell hívni az illetékesek figyelmét is.

A rendezvénysorozatban elhangzottak összességében azt igazolták, hogy a fiatalok döntő többsége becsületesen helyt áll a gazdasági munkában és felelősséget vállal az üzem feladatainak teljesítésében. A jövőre vonatkozóan ugyanazt ígérték a felszólalók és ezt kérték tőlük a gazdasági vezetők is.

Általános vélemény szerint nem voltak rosszak az ideki ifjúsági parlamentek, teljesen azonban nem lehetünk elégedettek. További folyamatot párbeszédre és az érdekek egyeztetésére van szükség. Az elhangzott kérdések többségére a helyszínen kaptak választ a fiatalok, a nyitott problémákra pedig rövidesen frásban válaszolnak a gazdasági vezetők.

Herendi István

Központ

A Központ és az Anyag- és áruforgalmi főosztály fiataljai október 15-én tartották ifjúsági parlamentet. Az ifjúsági törvény időarányos végrehajtását értékelő beszámoló után hozzászólások következtek. A fiatalok által felvetett problémák, észrevételek, javaslatok többsége munkahelyi kérdésekkel, a lakáshelyzettel, a bérezéssel, valamint a továbbképzéssel és a továbbtanulással foglalkozott.

A szabóműhely dolgozói vetették fel, hogy a gépparkjuk rászorul már a felújításra. Az itt használt, többnyire régi varrógépek gyakran elromlanak, és mivel javításukat külső vállalat végzi, a gépek gyakran többet állnak mint működnek.

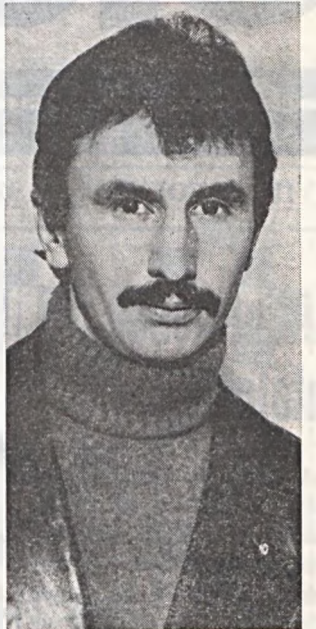
A továbbképzésről, a továbbtanulási lehetőségekről többen is szölgáltak. Az Anyag- és áruforgalmi főosztály műszerészei szakmai tanfolyam szervezését javasolták, mivel oly sokféle berendezéssel van dolguk, hogy ezek javításához, karbantartásához ismereteik nem mindig elegendőek.

Megyei lakatosvetélkedő

A megyei ifjúságunk és szakmunkástanuló napok keretében rendezte meg a KISZ Baranya megyei Bizottsága az ifjú lakatosok, kőművesek, asztalosok, megyei „Ki minek mestere” vetélkedőjét. Vállalatunk részéről hat ifjú lakatos szakmunkás vett részt a döntőn. Gyakorlati feladatok egy kalapács mérhű, pontos, normaidő szerinti elkészítése volt. Ezután az elméleti ismeretek felelevenítésére került sor. Ennek keretében szakmai, munkavédelmi, technológiai, politikai kérdéseket választottak meg a versenyzők.

A tanulságos szakmunkásvetélkedőn a MEV-et képviselő fiatalok eredményesen helytálltak, öregbítették vállalatunk hírnevét.

Első helyezést ért el Tantos Béla IV. sz. bányüzemi, harmadik Máté József Szolgáltató üzemi, ötödik Harangi László IV. sz. bányüzemi ifjú szakmunkás.



A lakatosvetélkedő győztese, Tantos Béla.
Csöndör László felvétele

Baráti kapcsolatok

Oktober 17-én tartotta értekezletét a Magyar-Szovjet Baráti Társaság. Megyénk küldöttségében Nagy Larisszával képviseltük vállalatunk kollektíváját. Bíró Gyula főtítkárral beszámolója után összegezte az elmúlt öt év munkáját. Az MSZBT munkájában kifejeződött az a törekvés, hogy saját eszközeivel segítse az MSZMP XI. és XII. kongresszusán hozott határozatok végrehajtását, tovább erősítsük a magyar-szovjet nép barátságát, testvéri kapcsolatát, hozzájárulva népeinknek a szocialista hazafiasság és a proletár internacionalizmus szellemében történő neveléséhez.

Feladat volt, hogy a tagcsoportok tevékenysége legyen szerves része a tömegpolitikai, a helyi pártvezeték közvéleményformáló munkájának. A tagcsoportok tartalmi munkája az elmúlt öt évben országosan tovább fejlődött: az ifjúság nevelésében, a szocialista brigádok körében végzett kulturális propagandamunkában, a szovjet kultúra, a tudomány és technika eredményeinek magyarországi népszerűsítésében, az orosz nyelv oktatásában.

Feladat volt hazánk eredményeinek Szovjetunióbeli népszerűsítése is. A beszámoló beszölgte, hogy a magyar-szovjet barátságot felelősségteljes elkötelezettséggel önzetlenül szolgáló tisztségviselők és aktívakták népes tábora, a párt-

irányítás helyes érvényesülésének köszönhető, hogy mozgalmunk az elmúlt öt esztendőben mindjobban meg tudott felelni a sokrétű és növekvő követelményeknek. A tanácskozásról is szó volt, mit csináltunk rosszul, hogyan tovább...

Vállalatunk kollektíváját sajtósági helyzete következtében megalakulása első percétől szoros szálak fűzik a szovjet néphez. Érdeklünk, hogy még jobban megismerjük a korszerű szovjet technikát, hiszen dolgozóink többsége azokkal a gépekkel dolgozik, melyeket barátaink gyártottak és gyártanak. Vállalatunk által felhasznált anyagok többségét a Szovjetunióból kapjuk.

Kapcsolataink a szovjet emberekkel rendszeresek. Amikor dolgozóink különböző vállalati szervezésben a Szovjetunióba utaznak, kövessenek el mindent annak érdekében, hogy utazásuk célját elérjék. Ottlétük alatt hirdessék népünk eredményeit, érezzék magukat úgy, mint népünk követői. Viszontatérve pedig dolgozó társaiknak mondják el, mit láttak, hol tart a szovjet nép a kommunizmust építő munkában. Egy úton járunk, érdekeink közös. Céljainkat csak egymást segítve tudjuk elérni, ezért mindkét nép érdeke, hogy barátságunk mind teljesebb legyen.

Kósa József

Szívesen tették

Vállalatunk szocialista brigádjai többirányú kapcsolatban tartanak a város különböző intézményeivel, így iskolákkal, bölcsődékkel, óvodákkal, ahol nagyon becsületes társadalmi munkavégzéssel segítenek megoldani az itt jelentkező gondokat. Az év elején megkötött brigádszerződésben leírt vállalásokon tümenősen esetenként plusz munkát is végeznek a brigádok az igényeknek megfelelően.

Ilyen plusz feladatot vállaltak a III. sz. bányüzem és a II. sz. bányüzem Kandó Kálmán szocialista brigádjai, amikor a Rácvárosi „Mecsekajla” óvoda villamos szerelési munkáitához nyújtottak segítséget. Az említett óvodában a közelmúltban nagymérvű átalakításokat végeztek, széles körű társadalmi összefogással. Ennek eredményeként az óvo-

da befogadóképessége kétszeresére nőtt, és sikerült alapvetően megoldani a személyzet szociális ellátottságát is.

Magyar Józsefné, az óvoda vezetője fáradtan, de mégis büszkén mutatta meg az újjászülteit gyermekintézményt, melyet november 7-re adtak át. Egyben ezúton is köszönetet mond a munkában résztvevő brigádtagoknak, akik segítettek abban, hogy hosszú távon megoldódjék a környező lakóterület gyermekeinek óvodában való elhelyezése.

Úgy véljük név szerint is megérdemlik a köszönetet a III. sz. bányüzemből Varju László, Nagypál László, Ördög Béla és Dani József, a II. sz. bányüzemből Kovács Zoltán és Dene Attila, akik e munkából az átlagnál többet vállaltak.

H. I.

MÉV Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felcélós szerkesztő:
Kablár János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-243, 7-147

Kiadja:
a Baranya megyei
Lapkiadó Vállalat

Felcélós kiadó:
Braun Károly
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felcélós vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre
43,20 Ft
Előfizethető
a saakszervezeti bizalmiaknál

Ny-623-4

„Itt aztán lehet termelni”

Újra „egyenest” az 1-es csapat

A IV. sz. bányáuzem falában folyamatosan figyelemmel kísérhetjük a termelési eredményeket. Az elektromos tábláról leolvasható az előző napi produktum és ugyanígy láthatjuk, hogyan is áll az üzem az éves terv teljesítésével. Az utóbbi időben a napi teljesítmények 105 és 110 százaléka között mozognak és így remény van rá, hogy év végére behozza az üzem eddigi lemaradását. A tervteljesítés nagymértékben függ azoktól a csapatoktól, amelyek ún. tömegtermelő munkahelyen dolgoznak. Esetenként egy-egy tömbfejlesztésből több mint 30 t/10 teljesítményt is ki lehet hozni. Jelenleg ilyen tömbfejlesztés előkészítésén dolgozik az 1-es csapat is.

Az ötödik szintről egy légfeltöréssel ereszkedünk le. Lovász László, a II. termelőegység technológusa mondja:

— Október eleje óta dolgozik itt a csapat. A tömbomlasztásos technológia nem idegen számukra, hiszen az elsők között önkalkalmazták ezt a módszert az üzemben. Remélhetőleg november végére, december elejére végeznek az előkészítéssel, és akkor az utolsó hetekben csaknem duplára növekedhet a teljesít-

ményük. Nagy szükség lesz rá.

Közben egyre erősebben hallatszik a fűrőgépek dübörgése, a ventilátorok zúgása. Az egyre erősödő zajban alig értjük egymás szavát. A csapáskamrából kiérünk az 1-es feljáróra. Kicsit odébb Lovas László aknász és Kréth Péter csapatvezető várja beszélget. Közben iszonyú süvöltéssel, csattogással hátrál a gumikerekes rakodógép. Az LB-2200-as sűrítettlevegős berendezés kezelője Andi Gábor szakvezető várja. Amikor a döntőhöz ér, egy pillanat alatt zúdul a két köbméter anyag a mélybe.

Kréth Péter vezet végig bennünket a munkahelyen. Valóságos labirintus ez. Egyik kamrából a másikba visz az utunk, miközben a csapatvezető magyaráz:

— Itt kell majd lyukasztanunk, ott lesz még néhány robbantás, ezt itt meg kell szállítani.

Az egyik csapáskamrában Herendi Tibor szakvezető várja két társával együtt a vajúvéget fúrja.

— Hányszor robbantanak általában?

— Egyszer műszakonként, de ha úgy adódik, hogy van



több üres vajúvés, akkor több helyen is lövünk.

— Ez az egyszem „kávó” ki tud szállítani annyi anyagot?

— Természetesen — mondja a csapatvezető. De ha szükség van rá, akkor feljön az egyik TORO segíteni. Egyébként lent a 6. szinten folyamatosan csapolják az anyagot a bunkerből.

— Úgy tudom, nem mindig dolgoztak három szakban.

— Korábban, az előző tömbfejlesztés munkahelyünkön is már három szakban dolgoztunk. Amikor év elején hagyományos fejtsébe kerültünk, kétszakosak let-

tünk, de mióta ideköltöztünk, tizenöt fő a brigád létszáma. Itt aztán lehet termelni, ezért indokolt volt a létszám felduzzasztása. Egyébként nagyon jó az összhang a három szak között, és így — hogy több vajúvésünk van — könnyebb a munkát is megszervezni. Az 1-es csapat az utóbbi években nagyszerű munkasikeret ért el. Két alkalommal nyerték el a Vállalat kiváló brigádjára címét. Tavalay az üzem kiváló lett. Idén viszont nem ment valami fényesen a csapatnak, de nyár vége óta ismét a legjobbak közé tartoznak. Tudják ők is, sok múlik rajtuk.

Nógrádi Gábor

Furcsa, hogy nem csörög az óra

Negyedszázad Bakonyán

Amikor belétem a pinceklubba, egy pillanatra ijedten arra gondoltam, hogy félreértettem a kedves meghívást, amit előző nap telefonon kaptam. Hiszen itt lakodalom van — gondolom, amint végignézek a dúsan terített asztalsoron, hallom a zenekar hangolását, látom a sürgő-forgó embereket.

— Jó helyen jár — lép mellém, s üdvözlő Karcsi bácsi, a pinceklub vezetője — itt búcsúztatják az öcsémet, a bakonyiaikat.

— Tudja — mondja az ünnepezt, Zengő József — én önállóan az esküvőmön kívül még nem rendeztem ilyesmit. Most jól esik látni a sok kedves, ismerős arcot.

Körülnézek, sok az ismerős. Itt vannak a II. sz. bányáuzem párt-, társadalmi, gazdasági vezetői, sok régi dolgozó, de feltűnően sok a fiatal is. Róluk kérdezek.

— Megérdemelték, hogy meghívjam őket. Jó munkások, nem szégyelltek kérdezni, tanácsot kérni, elfogadták az idősebbik segítségét. Persze mindenki nem lehet itt. El sem fértünk volna.

Félreülünk egy csendesebb zugba, s arról faggatom, hogyan lett bányász.

— Dehogyan akartam én bányász lenni — mondja mosolyogva —, 1943-ban kereskedősegédként szabadultam.

Kellett otthon a pénz, segédmunkás lettem a Bőrgyárban. A felszabadulás után visszamentem a kereskedelembe. Fűszeresenél dolgoztam a Széchenyi téren. Ott volt a bolt, ahol ma a bíróság van. 1946-ban behívtak Pécsbányára bányamunkára. Itt három hónapig dolgoztam. Akkor egy súlyos bányaszerencsétlenség történt, négy ember meghalt, s én úgy megijedtem, hogy hanyat homlok menekültem a bányából. Újra kereskedő lettem.

— Hogyan kanyarodott aztán vissza újra a bányához?

— A bátyám révén — mutat rá Karcsi bácsira. — Ő akkor Béta bányán dolgozott és hívott engem is. Mintha ma lenne, pedig már 25 éve. 1957. február 17-én lettem újra bányász Palcsó László csapatán.

— És hogy került Bakonyára?

— Röviddel ezután, április 1-én az egész csapatunk



A nyugalójába vonuló Zengő Józsefnek Bujtor Béla, a II. sz. bányáuzem vezetője nyújtja át az ajándékot.

Csöndör László felvétele

átjött. Még ez év végén megalakult itt az első fejteségi csapat, a 22-es. Ott lettem csillós. Egészen 1960-ig dolgoztam a csapatban, majd tapasztalatcserére az I. sz. bányáuzembe mentünk. Onnan a 13-as csapatra kerültem vissza, de már vajúvés-ként. Később robbantómesteri állományban az V. körletben dolgoztam.

— A sok-sok ajándék, amit itt látok, mind azt bizonyítja, megbecsülték a munkáját.

— Nemcsak ez — mutat körbe — azokra a kintitésekre, jutalmakra is nagyon büszke vagyok, amit az évek során kaptam a gazdasági és a szakszervezetben végzett munkáért. Október 1-től Zengő Józsi bácsi nyugdíjas.

— Hogyan szokta már meg, hogy nincs olyan szoros időbeosztás, egyáltalán mit csinál a nyugdíjas napokban?

— Kicsit furcsa, hogy most nem csörög az óra, bár anélkül korábban ébredtem, mint „aktív” koromban. A gyerekek felnevelése mellett tudtam egy kis hétvégi házat építeni a Pécsi-tónál. A jó levegőn tavasztól késő ősziig horgászgatok, a kiskertem művelgetem. Talán a hosszú téli napokra is találom majd elfoglaltságot, csak az egészségem jó legyen.

K. J.

A két Vajda Tibor

bányamunka milyensége is jócskán megváltozott. A kezdeti időszakokra így emlékszik.

— Lényegesen könnyebbedett a munkavégzés. 1957-ben még rázósúszdával hajtottuk a gurítót, mert szkrépernek akkor még híre-hamva sem volt. Habár volt egyetlen rakodógépünk, de hát annyira vigyáztak arra, mint a gyerekek a játékkára.

A műszaki fejlesztés mellett a foglalkozási ártalmak elleni harc is előtérbe került. A védőeszközök használata mindennapos gyakorlatává vált. Vajda Tibor úgy látja, ma már igénylik is ezeket az embereket, hiszen saját egészségükről van szó.

Az ifjabb Vajda Tibor 1973-ban lakatosként, édesapja hívására került a III. sz. bányáuzemhez, aztán 1977-ben vajúvégre ment. A 2-es vágathajtó csapatban a Minirondó karbantartását végzi, 1978 óta már ő is vajúv.

Mindketten szívesen beszélnek csapatuk jó termelési eredményeiről. A 2-es csapat jelenleg 107, az 56-os 115 százalékon áll. Biznak abban, hogy a nehéz körülmények ellenére nemcsak ők, hanem az üzem is sikeresen teljesíti az éves tervet.

A fiatalok idén kaptak új

lakást Szentlőrincen, az idősebb Vajda Tibornak pedig augusztus óta új gépkocsija van. E két tényhez kötődnek a további tervek, elképzelések is.

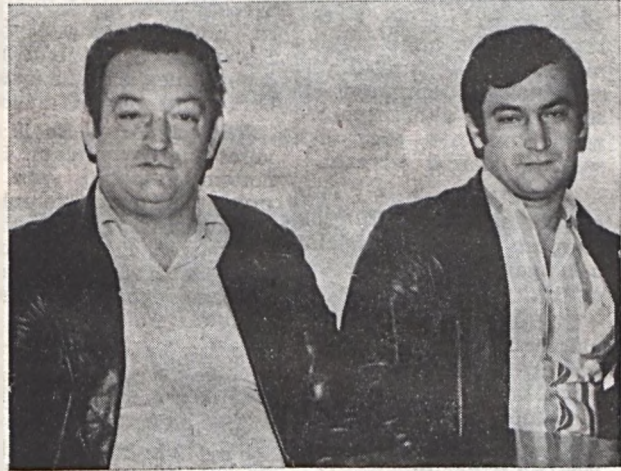
Tibiék a négyéves kislány mellé még egy gyereket szeretnének, és egy garázst a Skodának, az apa pedig többet akar utazni, mint eddig és három év múltán nyugdíjas és „hivatásos” nagypapként sokat foglalkozni az unokákkal.

És hogyan vélekedik Turi Gyula körletvezető a két vajúvról?

— Vajda Tiborból az elmúlt 25 év alatt igen kiváló szakember lett. Jelenleg is a körlet egyik meghatározója. Lehet tanácsokat kapni tőle, új dolgozókat rábízni, s a gazdasági tevékenysége is igen jó színvonalú. Ez évben is Kiváló dolgozó kitüntetést kapott.

— Nagyon jó példája a családi kapcsolatok révén idekerült dolgozók beilleszkedésének az ifjabb Vajda Tibor esete, aki már szakmunkásként jött az üzemhez és mégis az édesapja nyomdokaiba lépve vajúv munkát vállalt. Munkája igen jó, a fűrőkocsi széles körű szakmai követelményeinek megfelel. Bizunk benne, hogy ugyanolyan értékes bányász szakember lesz, mint az édesapja.

Herendi István



Úgy vélem, a bányász foglalkozás rangját, tiszteletét többek között az is bizonyítja, hogy ha a bányában dolgozó apa a fiával együtt végzi ezt a nem éppen könnyűnek nevezhető munkát. Ilyen apák és fiúk bőven vannak vállalatunknál is. Közülük a III. sz. bányáuzem II-es körletében dolgozó két Vajda Tiborral beszélgettünk.

Az idősebb Vajda Tibor 1957 óta dolgozik vállalatunknál. Kezdetben a II-es üzemnél, majd 1960 óta a III. sz. bányáuzemben. Katonatisztként részt vett az ellenforradalom elleni fegyveres harcban, aztán bányász lett belőle. A szolgálati állomások folytonos változása helyett családot akart alapítani és megállapodni. Ez hozta ide.

Most azt mondja, hogy megtalálta a számítását, lakáshoz jutott, három gyer-

meük született és megszerette a bányamunkát is.

Közel negyedszázada naponta leszáll a bányába és igyekszik jól elvégezni a rábízott feladatokat. Jelenleg az 56-os csapat brigádvezetője. Hosszú évekig vágathajtáson dolgozott, most fejteségi munkát végez.

Amikor arról kérdezem, hogy egészségi állapotát mennyiben befolyásolta a sokéves bányamunka, kedélyesen válaszol:

— Huszonöt év után most már panaszkodhatom is egy kicsit. Az egészségi állapotom sajnos már nem olyan mint amikor egy-kétéves bányász voltam. Húszszázalékos halláskárosodásom van, de hát az idő múlásával számolni kellett ezzel is. Három törésem baleseten kívül komolyabb sérülésem nem volt — mondja.

Aztán arról beszélgetünk, hogy a huszonöt év alatt a

Vállalati és üzemi terv- mutatók (kiemelt) teljesítése az év elejétől

| | | | |
|--|------------------------------|--------|--------|
| Vállalat: | Vegyisűrítés | 100,4% | 100,4% |
| | Nyersérctermelés | 100,6% | 100,6% |
| | Vágathajtás | 97,0% | 97,0% |
| | Létszám | 99,3% | 99,3% |
| Ércdúsító üzem: Vegyi feldolgozás | | 102,3% | 102,3% |
| Kutató-mélyfúró üzem: | | | |
| | Geológiai mélyfúrási költség | 96,4% | 96,4% |
| Bányáuzemek: | | | |
| | II. | III. | IV. |
| Nyersérctermelés | 102,8% | 100,7% | 99,5% |
| Vágathajtás: | 102,4% | 95,3% | 94,7% |
| Összüzemi telj. m ³ /m ³ | 103,2% | 97,0% | 94,8% |

VÁLTSZOK, INTÉZKEDÉSEK

Az 1-es járat közlekedtetésével kapcsolatban az alábbi választ kaptuk a Volán 12. sz. Válatától:

„A járat a heti pihenőnapokon (szombaton) is a munkanapokkal megegyezően — hosszabb követési idővel — reggel 5,05 órától este 22,05 óráig közlekedik. Utasforgalma felméréseink szerint csak a reggeli és délutáni csúcsban jelentős, csúcsidőnkön kívül és a heti pihenőnapokon az utasszám minimális, ezért a járat menetrendjében egyelőre változtatásokat nem tervezünk. A Siklósi városrészen és

Kertvárosban lakó dolgozók részére egyébként eddig is biztosítottunk utazási lehetőséget reggel a Nevelési Központtól 4,40 órakor induló éjszakai járatunkkal Piacéri átszállással (kérésükre állítjuk meg az územekhez közlekedő járatainkat a Piacéri megállóban) az esti és éjszakai órákban pedig a főpályaudvari megállóban biztosított átszállás munkanapokon és a heti pihenőnapokon egyaránt 23,05, 23,20, 23,35 és 23,55 órakor a 16-os és 39-es járatainkkal.”

Albert Ferenc
igazgatóhelyettes

Aranygombos Telkibánya

Keskeny, patakok szabdalta völgyben búvik meg a zempléni rengetegben Telkibánya. Ez a kis falu hajdan virágzó bányaváros volt. Hegyeinek gazdag arany és ezüst kincse tette nevezetessé. Már 1270-ben folyt bányászás Telukyben. Fénykorát az Anjouk idején élte.

A XVI. századtól fokozatosan elcsendesedett a bányákban a csákányok hangja. Az elhanyagolt fejtéseket víz lepte el, egyesek beomlottak. Hogy a részekre szagattott, hadak dúlta ország sorsa okozta-e a lassú sorvadást, vagy a bányák valóban kimerültek, biztosan nem lehet megmondani.

Az 1930-as években a több évszázados „Ferdinánd” táróban vas-okker után kezdtek kutatni, de a világégés a további munkát megakadályozta. 1948-tól 1953-ig folytalt feltárások a „Ferdinánd” és a „Csengő” bányában. Az akkor kitisztított tárnák már nem látogathatók, bár az alig egy évszázad után kezdtek kutatni, de a világégés a további munkát megakadályozta. 1948-tól 1953-ig folytalt feltárások a „Ferdinánd” és a „Csengő” bányában. Az akkor kitisztított tárnák már nem látogathatók, bár az alig egy évszázad után kezdtek kutatni, de a világégés a további munkát megakadályozta.

A nyolcvanhoz közeledő Mecse bácsi mesélte, hogy amikor az ércszőlő megszünt, nagyapja Aranyidkára vitte az ércet beváltani. Tehát a századforduló idején még folyt valamilyen bányászás. Az Ósva völgyébe hányt kőgátak még ma is láthatók, ahol hajdan a zúzók álltak.

Telkibánya nemcsak középkori „aranygombos” bányával írta be nevét a magyar ipar történetébe, hiszen ez a kis eldugott falucska a magyar porcelán megszületésének is tanúja volt. Életrehívója a volt Rákóczi-birtok tulajdonosa, Sárospatak ura, Bretzenheim Ferdinánd. 1825-ben megszületett a magyar porcelán. Csendsben, szinte titokban. Nem is lehetett zajt csapni körülötte, hiszen Bécs keze messze ért. Még Bretzenheim herceg sem húzhatott nyíltan ujját az udvar iparpolitikájával. És a legrebellisebb vármegye kuruc tisztviselői egyszerűen eltagadták a Helytartó Tanács előtt a gyár létezését.

A gyár változó eredményességgel és bérlők kezén egészen 1905-ig működött. Az utolsó ötven évben inkább az olcsóbb és kelen-

dobb kőedényt gyártotta. Ma már csak ipar- és művészettörténelmi emlék. Jelképe egy hősi küzdelemnek, amely az ország iparosodását, felemelkedését szolgálta.

A gyár romos épületét Kádár József református lelkész megvásárolta és lakóházzá alakította. Családja hosszú évtizedek során összegyűjtött helyi bányászati emlékek és a kerámiaüzem szebbnél szebb edényei alapját képezték a mai Érc- és Ásványbányászati Múzeum kezelésében rendezett kiállításnak.

A falu patakjának közelében fakadó forrás „Mátyás király kútja” nevet viseli, a forrás mellett gondozott, virágos sírhant áll. A néphit szerint itt nyugszik Szép Ilonka, Mátyás király szomorú szívű kedvese.

A szomszéd gerincen Amadévár, a hajdani Aba nemzetség büszke várának omladékaiból egy bástyaszöglet néhány falcsonkja dacol az idővel.

Egy órányira a falutól százados bükkóriások vetnek árnyékot a XIV. századi pálos kolostor és templom romjaira. Az idő és a környék lakói jobban megkímélték mint a Jakab-hegyen levőt. Még szinte hiánytalanok a keleti oldalon a hatalmas gótikus ablakok faragott keretei. A leomlott mennyezetet a vén bükkök benyúló ágai vonják sátruk alá. Még a déli nap kandi szeme is csak néhány tényrényi részen tud bepillantani, a szentéj falán még felfedezhető freskótüredékek szépségét felidézve.

És még nem szóltam a temetődombról, ahol alma és szilvafák gümölcsillatú erdejében nyugosznak faragott kopjafák alatt az elődök, akik itt a Csenkő patak keskeny völgyében írták nemzedékeken át történetüket.

Tudom Párizsról, Londonról mesélve könnyebb világljáró élményekkel degeszre tömött tarsolyból mazsolázní. Itt a Notre-Dame-mal egykorú templom csak romokban áll, a Tower helyett csak két vassott kórakás. De itt, egy talpalatnyi helyen, szinte tapintható közelben az egész magyar történelem. És ez a könyv mindenki számára nyitva áll.

Rayman János

Érdeemes megnézni



A fémművesség kezdetei a Dunántúlon címmel nyílt kiállítás október 24-én a Janus Pannonius Múzeum Széchenyi téri épületében. A kiállítást az igényesség jellemzi, mely méltán reprezentálja a fémművesség kezdeteit, igaz ennél sokkal több ismertést ad.

Tóka Jenő, a vállalat vezérigazgatója megnyitó beszédében hangsúlyozta a földtannal kapcsolatba kerülő szakemberek összefogásának szükségességét.

Dr. Ecsedy István régész (felvételiükön) mutatta be a kiállítást a megnyitó közönségének. A Széchenyi tér 12. sz. épületben a régészeti kiállítás azóta is várja az érdeklődőket.

Csöndör László felvétele

Vájárokat nevelnek a fiúkból Utánpótlásunk egyik forrása

A tanév kezdetén kerestük fel a komló Csizmazia Gyula 501. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézetet. Ismerkedni jöttünk a vajárképzéssel, hiszen két nagy bányavállalat reméli innen szakmunkás utánpótlásának biztosítását. Iványi Lászlóval, az intézet igazgatójával az iskola életéről, mindennapjairól beszélgettünk.

— Tavaly ünnepelte intézetünk fennállásának 30. évfordulóját. Kezdetben csak vajár, majd az ötvenes évek elején vasas szakmában képeztünk ki diákokat. 1955-től ismét csak vajáriskola lettünk. Jelenleg 12 szakmában folyik a képzés. A létszámunk változó. Volt időszak, amikor 1100 tanuló volt. A demográfiai mélypont nálunk is megmutatkozott, létszámunk lecsökkent 650 főre. Ez 1978-ig tartott, azóta egyenesen emelkedés tapasztalható. Jelenleg 750 tanuló van.

— Intézetünk szerepe nagyon komoly — mondja az igazgató —, hiszen a város, a járás munkahelyeinek szakmunkás utánpótlását mi neveljük. Igen nagy a vonzási körzetünk, az ország 72 településéről tanulnak nálunk gyerekek.

— A gyerekek gyakorlati oktatása a tanbányában folyik. Milyen körülmények között és hogyan ismerkednek meg a majdani munkahelyükkel, a bányával?

— Nagyon jó a kapcsolatunk a szénbányával, ezen belül természetesen a tanbányával is. A gyakorlati képzést igyekeznek üzemszerűvé tenni, olyan körülményeket kialakítva, amelyek hasonlítanak a tényleges termeléshez. Jól képzett műszaki gárda irányítása alatt tanulnak diákjaink.

— Az ötnapos munkahét bevezetése milyen terhelést ró az iskolára, hogyan fogadják az új időbeosztást?

— Öt napra kell süríteni az órákat, a tantervben foglaltak csökkentése nélkül. Ez körültekintő szervezőmunkát igényel. Növekszik a diákoknál a beérkezés és iskolakezdés közötti idő. Ezért tárgyalásokat folytattunk a Volán és MÁV vezetőikkel egy kulturált ifjúsági váró kialakítására. Meg

kívánjuk oldani a reggeli ügyeletet is, s erre az időre koncentrálni a korrepetálások egy részét. A gyerekek délutánba nyúló oktatása súlyosan kihat a szabadidős tevékenységre. Ezt a kulturális és KISZ-rendezvények sínylik meg.

— A szénbányászattal kapcsolatban a gyerekek mindent megtanulnak, de vajon ismerik-e az uránbányát?

— Az oktatási anyagban van ércbányászattal foglalkozó rész is. Mi általános vajárokat nevelünk, nincs külön szén- vagy ércbányászati. Megismerkednek az uránutatással, feltárással, dúsítással, egyszerűen a különböző munkafázisokkal. Iskolánk kapcsolata igen jó a MÉV-vel. Voltunk már tapasztalatsere-látogatáson és nagy segítséget kaptunk, amikor a mongol diákoknak lehetővé tették a bányalátogatást. Ok ugyanis hazájukban leginkább színesfém- és ércbányászattal dolgoznak majd. Mi segítséget nyújtunk a MÉV-nél beindított tanfolyamok előkészítésében, a vizsgáztatásban. Nem egy tanuló helyezkedett el az elmúlt években az uránál. Talán jobb lenne, ha mindezekről a diákok beszélhének — mondja az igazgató. Nyitja az ajtót és betessékel két diákokat. — Nagy Jenő elsős, Bánki Józsa pedig harmadéves, aki az idén már szakmunkás lesz — mosolyodik el Iványi László, majd elnézést kér és magunkra hagy.

— A bemutatkozás ugyan megtörtént, de azért mondjak valamit bővebben magatokról. Honnan jöttetek és miért ezt a szakmát választottátok?

Nagy Jenő: — Kisszentmártonból jöttem, kollégistá vagyok. Édesapám a me-

zőgazdaságban dolgozik. A családból egyedül én választottam ezt a pályát, mert érdekes, szép hivatásnak tartom. Megszerettem és tovább akarok tanulni természetesen ebben a szakmában.

Bánki József: — Én komlói vagyok, de ez nem jelenti azt, hogy nálunk mindenki bányász. A szűkebb családon belül egyedül én választottam ezt a pályát. Még hozzá dacból. Itt nem lehet unatkozni, az ember reggel nekilát a melónak és műszak végéig hajt. En is szeretnék továbbtanulni, elsősorban az aknászképzőre gondoltam, de még egy szakmát akarok szerezni.

— Milyen érzés volt, amikor először leszálltatok, és most milyennek látjátok a bányamunkát? Mi az, ami tetszik, mi az ami nem?

Bánki József: — Amikor először leszálltam a bányába, olyan volt, mintha egy olyan borospincében lennék, ahol nincsenek hordók. Van benne valami furcsaság. Veszélyes, nehéz munka ez, de ha megszokja az ember, ellesi a fogásokat, már könnyebben megy. Egyedül az anyagellátás nem tetszik, mert messziről kell hordani az anyagot.

A SZERKESZTŐSÉG NOSTALGIÁJÁBÓL

A III. sz. bányászati 27-es Aranykoszorús Ifjúsági szocialista brigád vezetője, Haklik Mihály 1981. tavaszán felkereste a szentlőrinci II. sz. Napköziotthonos Óvodát, amikor társadalmi munkavégzésre felajánlást tett. Örömmel fogadtuk e nemes vállalkozást, hiszen intézményünknek minden segítő kézre szüksége van.

A brigádtagok személyenként 20 óra társadalmi munkaórát vállaltak, ami a munka mellett nem kevés. A brigádtagok hónapokon keresztül feladották szabad szombatjukat, csoportokban az óvodáért dolgoztak. Jó érzéssel jelenthetem, hogy a vállaltat brigád teljesítette, amikor a nyílászáró-szerkezetek mázolását elvégezték. Köszönöm a brigádnak, hogy ezt a nemes vállalkozást ilyen kitartóan teljesítette. Ezzel a munkával 80 000 forintot takarítottunk meg, a költségvetés teljes tatarozási összegét. Így lehetővé vált az óvodai dolgozók munkakörülményeinek javítása, mert ezt a szűk költségvetés nem biztosítja.

Tisztelettel:
Bartolovics Jenőné
vezető óvónő

Nagy Jenő: — Iskolalátogatás alkalmával jártam először bányában, szorító érzés volt: vajon milyen lehet ott lent? Leértünk. Tettsz. Szétnézünk a fejtésekben is, hát kicsit porosabb volt, mint ahogy elképzeltem, a munka is nehezebbnek látszott. Kár, hogy a tanbányában nincs fejlettebb technika, mert ha kikerülünk a termelésbe, akkor minden másképp lesz, újra kell tanulni.

— Ismeritek-e az ércbányát, és ha igen, mit tudtok róla?

Bánki József: — Keveset. Én szénbányász akarok lenni, soha nem gondoltam arra, hogy elmenjek innen. Szerintem a szénbányánál jobban megbecsülik az embert, mint bárhol másutt.

Nagy Jenő: — Én is keveset tudok mondani. Szerintem is jobb a szén. Az urán talán veszélyesebb is a sugárzás miatt. Nincs olyan szép, mint a szénbánya, azonkívül a széneseket jobban megbecsülik, mert a szénnek múltja van.

Lassan a második óra is a vége felé közeledik. Búcsúznak. A srácok indulnak vissza az osztályba.

— Csak még annyit — fordul vissza az ajtóból Józsa — a szüleim már megbékéltek a gondolattal, hogy bányász lesz a fiúkból...

Erb Éva

Művelődjünk Mozgókönyvtárunk

A Ságvári Endre
Művelődési Ház
novemberi programjából

November 16-án 19,00 órakor: Ifjú esték a Ságváriban — Örkény István: Pesti a vérzivatarban. A MÉV és a PTF Nyílt Színpadjának előadása. Belépődíj 20 forint.

17-én 16,00 órakor: Örkény István: Pesti a vérzivatarban. — Ajándékmosor a siklósi gimnáziumnak.

19,00 órakor: Örkény István: Pesti a vérzivatarban. — Nyilvános előadás.

18-20-án 19,00 órakor: Színház — Kaviár és lencse.

21-22-én 16,00, 18,00 és 20,00 órakor: Mozi — Serif az égből.

22-én 10,00 órakor: Színház — Oz, a nagy varázsló.

23-án 19,00 órakor: Ifjú esték —

ték a Ságváriban — Kaviár és lencse.

24-én 19,00 órakor: A MÉV koncert fúvószenekarának 53. minősítő hangversenye.

25-én 15,00 órakor: Színház — Oz, a nagy varázsló.

26-27-én 19,00 órakor: Színház — Kaviár és lencse.

27-én 15,00 órakor: Az 1981. évi Munka és Művelődés akcióvállalat döntője a MÉV Központ tanácstermében.

28-29-én 16,00, 18,00 és 20,00 órakor: Mozi — 25 millió fontos váltásdíj.

29-én 10,00 órakor: Színház — Oz, a nagy varázsló.

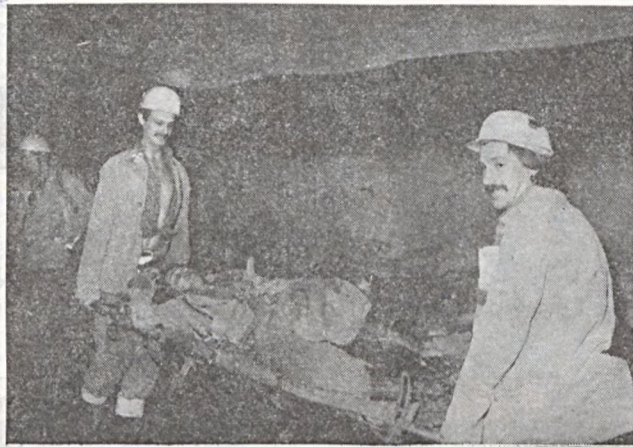
30-án 15,00 órakor: Színház — Oz, a nagy varázsló.

A MÉV és a PTF Nyílt Színpadja felvételt hirdet. Jelentkezés 1981. november 19-én (csütörtök) 19,00 órakor a Ságvári Endre Művelődési Házban (Pécs, Hajnóczy u. 41.). Telefon: 12-478.

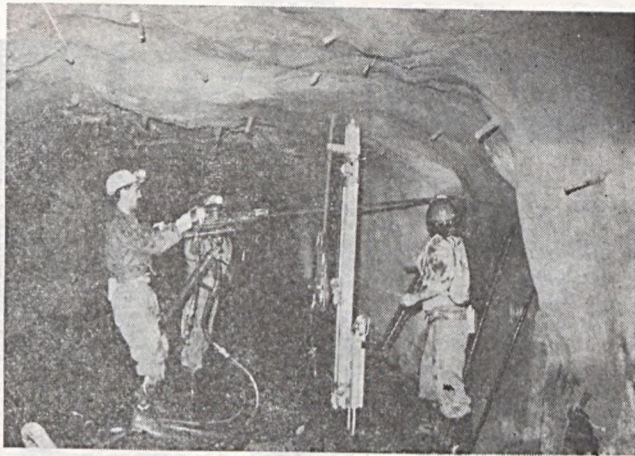
A Nyílt Színpad legközelebbi előadása: November 16-án és 17-én 19,00 órakor: Örkény István: Pesti a vérzivatarban.



Kovács László, Hágenthurn József és Szabó László megbeszéli a kapott feladatot.



Maros István, III. sz. bányászati és Erdői Károly, IV. sz. bányászati versenyzők a „sebesült” Martinkovics Gábort (II. sz. bányászati) szállítják.



Farsang László és „csapata” munka közben.



A verseny győztese Kovács László, a II. sz. bányászati vándorjárára.



A második helyezett Hágenthurn József, a III. sz. bányászati vándorjárára.



A harmadik helyen Martinkovics Gábor, a II. sz. bányászati vándorjárára végzett.



A verseny negyedik helyezettje Erdői Károly lett, a IV. sz. bányászati vándorjárára. Csöndör László felvételei

Vájárvetélkedő 1981

Már hagyomány, hogy a vállalati KISZ-bizottság minden évben megrendezi fiatal vándorjárási szakmai versenyt. Október folyamán valamennyi bányászati munkben megtartották az üzemi döntőket. Az üzemi vetélkedőkön legjobban szereplő fiatalok vehettek részt a vállalati döntőn, amelyet szokás szerint két részben bonyolítottak le. Október 23-án a IV. sz. bányászati versenyzők a gyakorlati versenyre, majd másnap a Központ tanácstermében elméleti felkészültségükről tettek tanúbizonyságot a fiatalok.

A gyakorlati verseny ünnepélyes megnyitóján Kovács Dezső, a KISZ Baranya megyei Bizottságának első titkára köszöntötte a résztvevőket, majd arról szólt, hogy a vállalatunknál megrendezett vándorjárási versenyek egyik legjelentősebb rendezvénye.

A megnyitót követően került sor a sorsolásra, a hat IV. sz. bányászati vándorjárási verseny egy-egy bakonyai és III. sz. bányászati vándorjárási csapatok között.

A verseny szervezői idén szakítottak a hagyományokkal. A gyakorlati verseny ezúttal nem termelő műszakból állt, hanem valamennyi csapatnak ugyanazt a négy feladatot kellett elvégeznie.

A 7. szinten az aknáktól nem messze zajlott le a gyakorlati verseny. Az egyik vágatban robbantástechnikai feladatot oldottak meg a csapatok, kicsit odébb imitált balesetek utáni elsősegélynyújtás tette próbára a biztonságtechnikai ismereteiket. Sőt, ugyanitt a CO-készülék szakszerű használatát is pontosították.

Két munkahely között, a bejárás útvonalán fellelhető szabálytalanságokat kellett észrevenniük a vándorjárási csapatoknak. Volt öt kivilágítatlan elágazás, nem megfelelően tárolt biztosítási anyag, hibás váltó és eldobott cigarettavég is.

A negyedik „próbatétel” okozta a legtöbb problémát. A vágatbiztosítási gyakorlati feladat normaideje 20 perc volt. Ezalatt kellett a kijelölt vágatszakszagon kikapcsolni öt darab cementhabarcsba ágyazott 1,2 méter hosszú főtészegecsetet. Ki- és beszereléssel együtt bizony nem könnyű feladat. Gyönyösi Feriék arról panaszkodtak, hogy ők kezdtek ezen a munkahelyen és ez bizonyos hátrányt jelent, de

hát ilyen a verseny. Nem mindenkinek sikerült a normaidőt betartani.

A gyakorlati verseny titkos esélyese a 4-es csapat volt. Két üzemi győztes, Kovács László Bakonyárról, és Hágenthurn József, a III. sz. bányászati vándorjárási csapatból, valamint Szabó László alaposan kitettek magukért. Úgyis álltak hozzá a dologhoz. Amikor megtudták, hogy az egyik csapat csaknem tíz perccel túllépte a szintidőt, Szabó Laci felhördült.

— Húsz perc alatt még amerikaiéval is lefűroknnyi lyukat.

És, hogy nem a levegőbe beszélt, az hamar kiderült. A legrövidebb idő alatt ők végeztek.

Laczkó Lászlótól, a vállalat FMKT titkárától, a vetélkedő egyik szervezőjétől arról érdeklődtünk, miért ilyen formában rendezték a gyakorlati versenyt.

— Több szempontból is ez a jobb megoldás — magyarázta. — Először is nagyon nehéz közel azonos állapotú munkahelyeket biztosítani a csapatoknak. Így teljesen azonos feltételeket teremtetünk valamennyi versenyzőnek. Arról nem is szólva, hogy a jövőre sorra kerülő országos vándorjárási vetélkedőn is hasonló feladatokat kell majd megoldaniuk a versenyzőknek.

Másnap az elméleti versennyel folytatódott a vándorjárási vetélkedő. A szakmai tesztek kitöltése után két csoportra oszlott a mezőny. A versenyzők fele az egyik teremben politikai kérdésekre válaszolt, míg a többiek ugyancsak szóban szakmai feladatokat oldottak meg. Közben a rendezők egy csoportja a tesztlapokat értékelte. Hamarosan kiderült, hogy a II. sz. bányászati versenyzők nagyon alaposan felkészültek erre a versenyre. Közben felkerültek a demonstrációs táblákra az előző napi gyakorlati

verseny pontszámait. A legjobban — ahogy azt sokan megjósolták — a 4-es csapat szerepelt, de még valamennyi versenyzőnek esélye volt akár az első hely megszerzésére is, hiszen az élen állók és az utolsó között mindössze 18 pontos különbség alakult ki. Fokozódott az izgalom, amikor a két csoport helyet cserélt. Akik eddig szakmai kérdésekre válaszoltak, most a politikai zsűri előtt bizonyíthatták felkészültségüket. Kovács László és Hágenthurn József külön versenyt vívott. Csak a II. sz. bányászati vándorjárási csapat Martinkovics Gabi tudott velük lépést tartani.

Dél felé megszületett a végeredmény. Az 1981. évi vándorjárási győztese Kovács László, a II. sz. bányászati vándorjárási csapat Hágenthurn József (III. sz. bányászati vándorjárási) és Martinkovics Gábor (II. sz. bányászati vándorjárási) előtt. A további sorrend: 4. Erdői Károly (IV. sz. bányászati vándorjárási), 5. Maros István (III. sz. bányászati vándorjárási), 6. Dajnoki János (II. sz. bányászati vándorjárási).

Valamennyi résztvevő megkapta az Üzem kiváló ifjú vándorjárási címet.

A díjkiosztás után beszélgettünk Dajnoki Jánossal és Kovács Lászlóval. Mindketten bakonyiak. Utóbbi a verseny győztese, az előbbi talán a „vesztése”.

— A gyakorlatin kevés pontot gyűjtöttél, de az elméletin te voltál a legjobb. Nem keserít el, hogy csak hatodik lettél?

— Egyáltalán nem. Azt hiszem a végső sorrend reális. Laciék jobbak voltak.

— Hogyan készültetek fel a versenyre?

— Nálunk az üzemben nem volt gyakorlati vetélkedő, csak elméleti. Nagyon sok segítséget kaptunk a felkészülési idő alatt. Például szakmai kirándulást szerveztek nekünk Péterre, ahol az önjáró technikával ismerkedhettünk. Ez annál is inkább sokat jelentett, mert az egyik kérdéscso-

port itt a vetélkedőn ki-mondottan ezzel a témával foglalkozott.

Kovács László végig egyenesen jó teljesítményt nyújtott. Megérdemelten győzött.

— Tavaly sem álltál ettől messze.

— Igen. Tavaly második lettem. Két egész négy tízed ponttal maradtam akkor le.

— Mit éreztél akkor, amikor tegnap egy csapatra sorsoltak a legnagyobb riválisoddal, Hágenthurn Jós-kával?

— Nagyon örültünk, hogy így történt. Jóskával meg Szabó Lacival öröm együtt dolgozni.

— Mi ment a legnehezebben a két nap során?

— Új téma volt és sokunknak problémát okozott az Általános Robbantási Szabályzat.

— Mióta készültél a vetélkedőre?

— Augusztus közepe óta. Azt is meg tudom mondani, ha érdekel, hogy hány órát töltöttem felkészüléssel, mert számon tartom. Egész pontosan 109 órát. És ha már szót kaptam, köszönetet szeretnék mondani mindazoknak, akik segítettek a felkészülésben, közöttük is elsősorban brigádtársaimnak, Süle Zoltánnak, Debreczeni Jánosnak és Káti Ferencnek.

N. G.

| Név | 1. | 2. | 3. | 4. | Össz. | Hely. |
|--------------------|----|----|----|----|-------|-------|
| Kovács László | 18 | 18 | 18 | 18 | 72 | 1. |
| Hágenthurn József | 15 | 15 | 15 | 15 | 60 | 2. |
| Martinkovics Gábor | 12 | 12 | 12 | 12 | 48 | 3. |
| Erdői Károly | 10 | 10 | 10 | 10 | 40 | 4. |
| Maros István | 8 | 8 | 8 | 8 | 32 | 5. |
| Dajnoki János | 6 | 6 | 6 | 6 | 24 | 6. |

A vetélkedő végső táblája.

HÍREK

OKTÓBER 23-ÁN zajlott le a Munka és Művelődés mozgalom keretében rendezett anyanyelvi vetélkedő városi döntője, ahol a III. sz. bányász Eötvös Loránd ifjúsági szocialista brigádja — Fledrich Vilmos, Varga Zoltán, Szentkúti István, Hunyady Ferenc, Franyó József összetételű — csapata első helyezést szerzett. Gratulálunk a szép sikerhez.

*

A FAFARAGÓK első baranyai továbbképzését szervezték 1981. november 14-én a Néprajzi Múzeumban. Dr. Andrásfalvy Bertalan kandidátus és Péterffy László szobrászművész tartottak előadásokat az amatőr és hivatásos fafaragóknak, melyek között vállalatunk amatőr fafaragói is részt vettek.

*

A VÁLLALATI jogsegélyszolgálat és a panaszügyi bizottságok tagjainak továbbképzése volt 1981. október 28-30-ig. Az előadások témáit köztölt a munkaviszonyok, a munkaviszonyból származó kárigény érvényesítésével, valamint a lakáselosztások módja és szabályaival kapcsolatos témák szerepeltek. A továbbképzés előadója a Pécsi Munkaügyi és a Pécsi Megyei Bíróság bírói voltak.

*

A MEGYEI sporthivatal november 15-én az U. PEAC tornatermében rendezte meg 9,00 órai kezdettel a lakóterületi női, férfi asztalitenisz csapat és egyéni versenyt. Vállalatunkat képviselő résztvevőktől eredményes részvételt várnak.

Személyi hírek

Nyugállományba került: Zengő József robbantómester (II. sz. bányász), Morovics János akkumulátortöltő (II. sz. bányász), Szabó János segédvájár (III. sz. bányász), Kocsis László vájár (IV. sz. bányász), Marsi István vájár (IV. sz. bányász), Müller Ferenc segédmunkás (IV. sz. bányász), Németh József vegyipari szakmunkás (EDÜ), dr. Tóka István munkaügyi vezető (Kutató-mélyfúró üzem), Beer Antalné pénztáros (Szolgáltató üzem), Kapronczai Lajosné operátor (Kis-kut. és aut. üzem), Mészáros Ferenc segédmunkás (Kis-kut. és aut. üzem), Szántó Lajos portás (Központ), Bedics Sándorné portás (Központ), Krénusz Pálné szabó (Központ), Ginál Ferencné takarítónő (Központ), Jurisák Mihály betanított munkás (Központ).

Meghalt: Szegedi Ferenc mozdonyvezető (III. sz. bányász).

Nyílt túra

A Baranya megyei Természetbarát Szövetség és a Szakszervezetek Baranya megyei Tanácsa november 15-én (vasárnap) nyílt túrát szervez a Közép-Mecsekben. A sétatúra alkalmával megismerkedhetünk Rózsavölgy és a Szentkúti völgy tájával.

Útvonal: Misina-tető—Tubesi kőrsétány—Lapis—Remeteréten át a Rózsa- és Szentkúti völgybe.

A túra távolsága 8 kilométer, indulás reggel 8,30 órakor a Misina-tetői buszmegállótól. (Megközelíthető a Kossuth térről induló 35-ös autóbusszjárattal.)

Túravezető: Franciscs Ferenc. A túrára bárki jelentkezhet, ajánlatos legalább erős félcipő használata, réteges öltözködés és eső elleni védőruházat. Étkezés a hozott élelemből, szalonnasütési lehetőség. Kérjük vállalatunk dolgozóit és családtagjait, hogy minél többen vegyenek részt az egészséget elősegítő sétatúrán.

Km.



Torna

1. kép: „Teltház” a vállalati asszonytornán, a tértíntmentes foglalkozáson.

2. kép: Megkezdődött a vállalati sportbizottság rendezésében a 3-6 évesek gyermektornája a 39-es dandár úti iskolában. Képzőn a jövő reménységei a bukfenctetés helyes alapjait gyakorolják.

Proksza László felvételei



A középmezőnyben végzett csapatok szereplésével és teljesítményével folytatjuk visszaillesztésünket a Bányász Kupában. A kitűnő tavaszi szereplés után nagy megtorpanás volt tapasztalható a Szolgáltató „A” csapatánál az őszi fordulóban. A bajnokság közepén még bajnokosulást emlegettük a csapatot. A visszaesés elsődleges oka, hogy a csapat fegyverrelensége és a „csonka” felállás eléggé gyakori eset volt a bajnoki mérkőzéseken. Az együttes több esetben igen lagymatagon és álmosítóan játszott. Voltak ideiglenes felvillanások, bravúros győzelmek, de ez csak egy-egy mérkőzésre volt jellemző. Tudjuk jól, hogy a csapat többre képes a jelenlegi helyezésével, az oroszlan körmeit már nem egyszerű megmutatta, és ha sikerül jövőre a formát állandósítani, a játékudást szintentartani, akkor a szurkolóknak is sok örömmük telik a csapat játékában.

A Kis-kut. csapatának szereplése összességében jobb volt, mint tavasszal, bár két alkalommal nem jelentek meg a pályán. A „féldobón” 8, ősszel 11 pontot szereztek és a 19 ponttal rosszabb gólkülönbség miatt a 6. helyen végeztek. A csapat játéka és tudása alapján a legjobbak közé tartozhatnak, ha a fegyverem és a küzdeni akarásuk megfelelő lett volna.

Az együttes játéka és stílusa jó, szellemes megoldásokat, jó egyéni teljesítményeket láthattunk nem egyszer a mérkőzéseikön. Ez így magában véve szép is, jó is, de nem eredményes. E hiányosságok mellett az

LABDARÚGÁS

A középmezőny

együttes hadilábon áll a sportszerűségben is. Úgy látszik a mérkőzésekről való távolmaradás már hagyományos, vajon miért kell minden évben megismételni? Ahogy fogták az őszi mérkőzések, a csapat egyre visszaesett a táblázaton. A hetedik hely nem lehet megnyugtató olyan csapat számára, amely a Bányász Kupa bajnokságban mindig a legjobbak között szerepelt. Ezért is érthetetlen az ideai szereplésük, mert az együttes játéka ma is a legjobbak közé tartozik, de ők nem éltek ezzel a tudással. Mérkőzésről mérkőzésre megmegrázták magukat és akkor szinte ellenállhatatlanok voltak a pályán, és utána képesek voltak eltűnni akár hosszú időre is. Pedig Almásiék tele vannak jól képzett labdarúgókkal, alighanem az ok és hiba a csapat kollektív szellemében keresendő... Ha egy pillantást vetünk a táblázatra, szembetűnő, hogy a Szálló után ők rúgták a legkevesebb gólt a mezőnyben, szám szerint 34-et. Úgy látszik a játékosok túlságosan kímélték az új hálókat... Kívánjuk, hogy jövőre bátran okozzanak hálópótlást...

A tavaszi stagnálásból nem engedett az EDÜ csapata. Akkor is, most is szilárdan megtartotta a 8. helyét. Összel jobban szerepeltek, több pontot szereztek, de ez kevésnek bizo-

nyult az előrelépéshez, mivel a riválisok is gyűjtögettek pontjaikat. Sajnálatos, hogy egy-egy jó szereplésüket fel-fel „cserélték” egy gyengére. Méltó ellenfélnek bizonyultak a legjobbak is, de azt elfelejtették, hogy nemcsak a menők, a gyengébbek ellen is jól kell játszani, teljes erőbedobással, mert a csapatok játéka erre megköveteli tőlük is. Végeredményben — ha ez elfogadható számukra — becsületesen végig küzdötték e nehéz bajnokságot, kisebb-nagyobb sikerek és kudarcok közepette.

Hol van már a tavalyi sikercsapat, a Szolgáltató „B”-sek? A múlt évi újonc hatalmas meglepetésre akkor bronzérmes szerzett. S micsoda pálforduló, idén az utolsó előtti, 7 ponttal. Az igazság kedvéért el kell mondani, hogy a csapat alapos verátömlészetesen esett át a bajnokság kezdetén. Több játékosuk az „A” együttesbe került és az újak nem tudták pótolni előző játékosait. A rossz szereplés másik oka, hogy a védelmük átjáróháznak bizonyult az ellenfél csatárai előtt. Ezt igazolja a kapott 83 góljuk is. A 35 rúgott góllal szemben kitűnik, hogy a hátsó alakzatokban nem volt meg a kellő összhang, egyetértés. Talán jövőre sikerül mindezt ren-

Tanuljunk meg úszni!

A vizek veszélyesek

A figyelem nem ritka embererény, sok esetben kötelező, ha mások élete feroget veszélyben. Hányszor halljuk a figyelmeztető jószót, a kiáltást — vigyázz! — mélyvíz. S hányszor nem veszik figyelembe az aggódó, az életet óvó felszólítást, gyermekek és felnőttek egyaránt. A figyelmeztetés ellenére is bekövetkeznek tragikus vízbefulladások, amelyeken az ember csak eltöprengeni tud, hogyan történhetett? A vizek partján mindig lesben áll a halál.

Hazánkban évenként átlagban 300 ember fullad vízbe. E tragédiák 75-80 százaléka nyáron következik be. Ennek oka legtöbbször a gondatlanság és a hősködés. S ehhez párosul az örök ellenség, az alkohol és az úszni nem, vagy alig tudók „bátorsága”. Megdöbbenő az a számadat, hogy a 30 évnél idősebb emberek 65-70 százaléka nem tud úszni.

Egy-két példa: lassan élezett a fürdőélet a Balatonon. Egy vasárnap délelőtt kevesen merészkedtek a tóba, inkább napfűdöztek. Nem így a három fia-

talembert közül egy, aki különösen ittas volt. A fejelőcsata után, felhevülten neki a víznek. Vigyázz! — kiáltotta az egyik barátja — mélyvíz! — Dunai gyerek vagyok, tudok én úszni — szólt vissza, miközben belevetette magát a habokba. Várták, hogy felbukkanjon a víz színén, de nem így történt. Múlt az idő, miközben mindenki talpon volt, de hiába. A holttestet csak napok múlva találták meg.

A Duna partján horgászott az apa hatéves kislányával, aki eleinte csak leste az úszót, van e kapása apukának. Egy idő után megunt a figyelmet, s mással kezdett foglalkozni. Mivel? Nem tudni. Eltelt egy kis idő, az apa keresni kezdte gyermekét, de nem találta meg. Először még azt gondolta, talán elcsavargott a parton, de nem így történt, sohasem derült ki hogyan történhetett a tragédia.

Hány esetben állunk tehetetlenül a parton, miközben felnőtt vagy gyerek halálusáját vívja a vízben. Segíthetnénk, életet menthetnénk, de nem tudunk úszni. Elgondolkoztató az a tény is, hogy a vállalati meghirdetett felnőttek úszótanfolyamára mindössze tízen jelentkeztek, holott százszorosára tehető azok száma akik egyáltalán nem tudnak úszni. A vállalati sportbizottság november 30-án újabb úszótanfolyamot indít a Hullámfürdőben, jelentkezni lehet a 7-119-es telefonszámon.

A vállalat újabb úszótanfolyamot szervez 3-14 éves gyermekek részére is. A tanfolyam kezdete november 30-án, este fél hétkor. Jelentkezni lehet a 7-119-es telefonon.

K. M.

Asztalitenisz

Tizenhét forduló után befejeződött a megyei női asztalitenisz csapatbajnokság. Az ércbányász lányok nehéz sorsot után az ezüstérmes szereplésükkel.

Különösen az őszi szereplésük hozta meg a várva várt sikert. A három grácia: Tukoráné, Presszel és Deákné szintén egymástól múltá felül egy-egy bajnoki mérkőzés alatt. Közülük azonos képességű játékosok számára nem volt elvesztett mérkőzés, még akkor sem, ha időközben kikaptak a jobbaktól. Különösen a Tejüzem a Spartacus, a Mélyéptők, a Sopiana II. és a Geodézia elleni szereplésük emelkedik az átlag fölé. Valamennyi mérkőzésüket 9-0-ra nyerték.

A mérlegük a 18 mérkőzésből 14 győzelem és 4 vereség, a megszerzett 28 pont pedig az ezüstérmes jelentette a csapat számára. Gratulálunk.

A vállalati sportbizottság a Bányász Kupa női csapatbajnokság befejezése után, november 16-ai kezdettel rendezte meg a Tizek bajnokságát a MEV munkásszálló játéktérben. Kérjük a játékosok pontos időben megjelenését, 16,00 órára.

K. M.

Kovács Miklós